

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
(آل عمران: 32)

ଅନୁବାଦ - ତୁମେ କୁହ, “(ହେ ଲୋକମାନେ!) ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥାଅ ତେବେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର; ତାହାହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବେ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ (ଆଲେ ଇମ୍ରାନ: ୩୨)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبَادِهِ الْمُسَبِّحِ الْمُؤَعَّدِ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ

4

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ: ୫୦୦/-



www.akhbarbadarqadian.in

28 ଫେବୃଆରୀ 2019 28 ଡିସେମ୍ବର 1398 ହି.ଶ 22 ଜମାଦିଲ୍ ସାହି 1440 ହି.କ

ଅହମଦୀୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ ପଂଚମ^୨ ଲୁଗଲ ଓ ମଜଲରେ ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହଫ୍‌ବୋଲିଲ୍ଲାଃ) ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଫୁର^୨ଙ୍କ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିଚାଲନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହୁଜୁର^୨ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ॥ ଆମିନ୍ ॥ ॥ ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ବା ଐୟତ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍ କୁଦୁସ୍ ଓ ବାରିକଲନା ଫି'ଉମ୍‌ରିହି ଓ ଅମ୍‌ରିହି ॥

ଖୁଦାତାଲା ମୁତ୍ତକିଙ୍କର ନିଜେ ହିଁ ସୁରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏବଂ ତାକୁ ଏପରି ସ୍ଥାନରୁ ବଂଚାଇଥାଏ

ଯାହା ସତ୍ୟ ବିରୋଧରେ ତାକୁ ବିବଶ କରିଥାଏ ।

ମନେରଖ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକୁ କେହି ଛାଡ଼େ ତେବେ ଖୁଦା ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ରେହମାନ୍ ଛାଡ଼ିଦେଲା ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସଇତାନ୍ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ଯୋଡ଼ିଦେବ ।

ବରକାତେ ତକଫୁ (ତକଫୁର ବରକତ)

ସର୍ବଦା ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ କି ଆମେ ତକଫୁ ଓ ତାହାର ଧର୍ମପରାୟଣତା ଓ ପବିତ୍ରତା)ରେ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ଉନ୍ନତ୍ କରିଛେ । ଏହାର ମାପଦଣ୍ଡ ହେଉଛି କୁରାଆନ୍ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ମୁତ୍ତକିଙ୍କ ଲକ୍ଷଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି କି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ମୁତ୍ତକିଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଗୁଣିତ (କାର୍ଯ୍ୟ)ରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରଦାନ କରି ତା କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ୱୟଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେଉଁଭଳି କହୁଛନ୍ତି:- *ଓ ମୈଁ ଯତ୍ତକିଲାହା ଯଜଅଲ୍ଲହୁ ମୁଖରଜର୍ତ୍ତ ଓ ଯରଜୁକହୁ ମିନ୍ ହୈସୁ ଲା ଯହତସିଦ୍ (ତଲାକ-୩, ୪)* ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିଥାଏ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବିପତ୍ତିରୁ ତାକୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତା ପାଇଁ ଏପରି ଜିବାକାର ସାମାନ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ଯାହାକୁ ସେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରୁନଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ମଧ୍ୟ ମୁତ୍ତକିର ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ମୁତ୍ତକିଙ୍କୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତାର ଆଶ୍ରୀତ କରେନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଜଣେ ଦୋକାନୀ ଏହା ଭାବିଥାଏ କି ମିଛ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ତାର ବେପାର ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ମିଛ କହିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏନାହିଁ । ମିଛ କହିବା ପାଇଁ ସେ ତା ବିବଶତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏକଥା କଦାପି ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ଖୁଦାତାଲା ମୁତ୍ତକିଙ୍କର ସ୍ୱୟଂ ସୁରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁ ଏପରି ଅବସରରୁ ବଂଚାଇଥାଆନ୍ତି ଯାହା ସତ୍ୟ ବିରୋଧରେ ତାକୁ ବିବଶ କରୁଥିବ । ମନେରଖ ଯେବେ କିଏ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କୁ ଛାଡ଼େ ତେବେ ଖୁଦାତାଲା ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ରେହମାନ୍ (ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଇଶ୍ୱର) ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଏ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସଇତାନ୍ ତାର ବନ୍ଧୁତ୍ୱକୁ ଯୋଡ଼ିଦେବ ।

ଏପରି ବିବେଚନା କରନାହିଁ କି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହେଉଛନ୍ତି ଦୁର୍ବଳ । ସେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ଯେତେବେଳେ ତା ଉପରେ କୌଣସି କଥାରେ ଭରସା କରିବ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । *ଓ ମୈଁ ଯତ୍ତକିଲ୍ଲହୁ ଅଲ୍ଲହୁ ଫହୁଅ ହସ୍ତୁହୁ (ତଲାକ: ୪)* କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଆୟତର ସମ୍ବୋଧନ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା କେବଳ ଧନକଥା ନିମନ୍ତେ ଥିଲା ଏବଂ ସାଂସାରିକ ସମସ୍ତ କଥା ଖୁଦାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତନା ଦେଲେ କି ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ରହିଛି । ସୁତରାଂ ତକଫୁର ବରକତ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଏହା କି ମୁତ୍ତକିଙ୍କୁ ସେହିସବୁ ବିପଦ ଆପଦରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯାହା ସବୁ ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାଜୁଛି ।

ମୁତ୍ତକିଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରିଜକ୍ (ଖାଦ୍ୟ)

ସେହିପରି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ମୁତ୍ତକିଙ୍କୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ରିଜକ୍ ଦେଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମୁଁ (ଇଶ୍ୱରୀୟ) ଜ୍ଞାନର ରିଜକ୍ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସକ୍ ଜଣେ ନୀରକ୍ଷର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ମୁକାବିଲା କରିବାର ଥିଲା । ସେଥିରେ ଅହଲେ କିତାବ୍ (ଯେଉଁ ଧର୍ମରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି), ଫିଲୋସଫର୍ ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣି ଲୋକେ ଏବଂ ଆଲିମ୍ ଫାଜିଲ୍ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ (ସ:ଆ:ସ)ଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରିଜକ୍ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ମିଳିଲା ଯେ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦିବ୍ୟ ଲାଭ କଲେ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କଲେ ।

ଏହା ଥିଲା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରିଜକ୍ ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମିଳେନାହିଁ । ମୁତ୍ତକିଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି *ଇନ୍ ଅଉଲିୟାଉହୁ ଇଲ୍ଲହୁ ମୁତ୍ତକିନ୍ (ଅନ୍‌ଫାଲ୍: ୩୫)* ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଓଲି ହେଉଛି ସେ ଯିଏ ମୁତ୍ତକି ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ । ତେଣୁ ଏହା କିଭଳି ପୁରସ୍କାର ଯେ ଅଛ କିଛି ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟତମ ବୋଲାଯାଏ । ଆଜିକାଲିର ଯୁଗ କେତେ ହତୋତ୍ସାହିତ ଯଦି କୌଣସି ହାକିମ ବା ଅର୍ଫସର୍ କାହାକୁ କହିଦିଏ ଯେ ତୁମେ ହେଉଛ ମୋ ବନ୍ଧୁ ବା ତାକୁ ଚଉକି ଦେଇଦିଏ ଓ ତାର ସମ୍ମାନ କରେ ତେବେ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ) ଅଭିମାନ କରିଥାଏ ଗର୍ବ ଅହଂକାର କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା କିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାତାଲା ନିଜର ଓଲି ବା ବନ୍ଧୁ କହି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହଜରତ ରସୁଲେ ଅକ୍‌ରମ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେପରିକି ଗୋଟିଏ ହଦିସ୍ ବୁଖାରୀରେ ଆସିଛି *ଲା ଯଜାଲ୍ଲୁ ଯତକରରକୁ ଅବ୍‌ଦି ବିନ୍ ନଫ୍‌ଫାଫିଲ୍ ହତ୍ତା ଉହିଦ୍‌ବହୁ ଫଜାଜା ଅହବଦ୍ ତୁହୁ କୁନ୍‌ତୁ ସମ୍‌ଅହୁଲ୍ ଲଜି ଯସ୍‌ମଉ ବିହି ଓ ବସରହୁଲ୍ ଲଜି ଯୁଦ୍‌ସିରୁବିହି ଓ ଯଦହୁଲ୍‌ଲଜି ଯଦ୍‌ତିଶ୍ୱ ବିହା ଓ ରିଜଲହୁଲ୍ ଲଜି ଯମ୍‌ଶି ବିହା ଓଲଜନ୍ ସାଲନ୍ ଲଆତେତୁହୁ ଓଲଜନ୍ ଇସ୍‌ତଆଜନ୍ ଲଉଜଜନ୍‌ହୁ (ସହି ବୁଖାରୀ) ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କହୁଛନ୍ତି କି ମୋ ଓଲି (ବନ୍ଧୁ) ଏହିପରି ମୋ ସହିତ ନଫ୍‌ଫାଫିଲ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ନିକଟତର ହୋଇଥାଏ ।*

ଫରାଏଜ୍ ଅଓର୍ ନଫ୍‌ଫାଫିଲ୍ (ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପୁଣ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଇଛାଧିନ ବଳକା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ)

ମଣିଷ ଯେତେମାତ୍ରାରେ ପୁଣ୍ୟ କରିଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଫରାଏଜ୍ ଓ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ନଫ୍‌ଫାଫିଲ୍ । ଫରାଏଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଯେପରି କରଜ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବା ପୁଣ୍ୟର ମୁକାବିଲାରେ ପୁଣ୍ୟ କରିବା । ଏହି ଫରାଏଜ୍ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟ ସହିତ ନଫ୍‌ଫାଫିଲ୍ ରହିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ପୁଣ୍ୟ ଯାହା ତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଠାରୁ ବଳକା ଅଟେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏହାନ୍ (ଅନୁଗ୍ରହ)ର ମୁକାବିଲାରେ ଏହାନ୍ ବ୍ୟତୀତ ଆହୁରି ଅଧିକା ଏହାନ୍ କରିବା । ଏହା ହେଉଛି ନଫ୍‌ଫାଫିଲ୍ । ଏହା ଫରାଏଜ୍‌କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ । ଏହି ହଦିସ୍‌ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ବନ୍ଧୁର ଧାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନଫ୍‌ଫାଫିଲ୍ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଜକାତ୍ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଆହୁରି ସଦ୍‌କାତ୍ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଏମାନଙ୍କର ଓଲି ହୋଇଯାଏ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯାଏ ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ହାତ, ଗୋଡ଼ ଏପରିକି ମୁଖ ହୋଇଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ସେ କଥା କହିଥାନ୍ତି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଦାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ୍ ହେଉ

କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଭାବନାର ଆବେଗରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଓ ନିଜର ଅହଂତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ ତାର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଅବିଧି ହୋଇନାଥାଏ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଦାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ୍ ହୋଇଥାଏ । ଲୋକମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ପରାକ୍ଷରେ ପଡ଼ନ୍ତି ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ଏପରି ହୋଇଥାଏ କିସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଦାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ୍ ହୋଇନଥାଏ । ଖୁଦାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ତା'ର ଖୁଲାଫ୍ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭାବନାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ସେ କ୍ଲୋଧରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ଯଦ୍ୱାରା ମୋକଦ୍ଦା ହୋଇଯାଏ । ଚୌଜଦାରା ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଏ ମନସ୍ତ କରେ କି ସେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ରାୟ ନେବା ବିନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନକରୁ ଏବଂ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ସେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଥାଏ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ତାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବ ଯେପରି (ଅଲ୍ଲାଃ) କହୁଛନ୍ତି *ଓଲ୍ଲା ରତବିର୍ତ୍ତ୍ ଓଲ୍ଲା ଯାବିସିଦ୍ ଇଲ୍ଲା ଫି କିତାବିମ୍ ମୁବିଜନ୍ (ଅନ୍‌ଆମ୍: ୨୦)* ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମେ ଏ ମନସ୍ତ କରିବା ଯେ ଆମେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ ପରାମର୍ଶ ନେବା ତେବେ ଆମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପରାମର୍ଶ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ଯିଏ ନିଜ ଭାବନାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ରହିବ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କ୍ଷତିରେ ପଡ଼ିବ । ବେଳେବେଳେ ସେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଧରାପଡ଼ିବ । ସୁତରାଂ ତା ମୁକାବିଲାରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କହୁଛନ୍ତି କି ଓଲି ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସହିତ ଚଲାବୁଲା ସମୟରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେପରି ତାଠାରେ ଲୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେତେମାତ୍ରାରେ କେହି ଲୀନ ହେବାରେ କମ୍ କରିଥାଏ ସେ ସେତେମାତ୍ରାରେ ଖୁଦାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତା'ର ଲୀନ ହେବା ଏପରି ଯେପରି ଖୁଦା କହିଲେ ତେବେ ତା'ର ଇମାନ୍‌ର କଳନା ନାହିଁ । ତା ସମର୍ଥରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କହୁଛନ୍ତି - *ମନ୍ ଆଦା ଲି ଓଲିୟନ୍ ଫକଦ୍ ଆଜହୁହୁ ବିଲହରବେ (ହଦିସ୍) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ଓଲିଙ୍କ ମୁକାବିଲା କରିଥାଏ ସେ ମୋ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିଥାଏ । ଏବେ ଦେଖିନିଅ ଯେ ମୁତ୍ତକିର ଶାନ୍ (ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା) କେତେ ଉଚ୍ଚରେ ଏବଂ ତା'ର ସମ୍ମାନ କିଭଳି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିଛି ଯାହାଙ୍କ ନିକଟତା ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ଯେ ତାଙ୍କୁ ହଜରାଶ ହରକତ କରାଯିବ । ଅର୍ଥ ଖୁଦାଙ୍କୁ ହଜରାଶ ହରକତ କରିବା । ତେଣୁ ଖୁଦା ତା'ର କିଭଳି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ।*

(ମଲ୍‌ମୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୮-୧୦)

ପ୍ରିନ୍ଟର ଓ ପବ୍ଲିସର: ଜମିଲ୍ ଅହମଦ୍ ନାସିର, ଫଜଲେ ଉମର ପ୍ରିନ୍ଟର୍ସ ପ୍ରେସ୍, କାଦିଆନରେ ମୁଦ୍ରିତ୍ କରି ବଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କାଦିଆନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ କରାଗଲା । ପ୍ରୋପ୍ରାଇଟର୍, ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ବଦର ବୋର୍ଡ୍ କାଦିଆନ୍

୧୨୪ତମ ଜଲ୍‌ସାଧାଲାନା କାଦିଆନ୍ ୨୦୧୮ର ରିପୋର୍ଟ (ପ୍ରଥମ ଜଲ୍‌ସାଧାଲାନା ଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୨୭ତମ ବର୍ଷ)

ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର ମର୍ଜିଜ (କେନ୍ଦ୍ର) କାଦିଆନ୍ ଦାରୁଲ୍ ଅମାନରେ ୧୨୪ ତମ ଜଲ୍‌ସାଧାଲାନାରେ ସଫଳ ଓ ବାବରକର୍ (ବୈଭବପୂର୍ଣ୍ଣ) ଆୟୋଜନ

ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ସହିତ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିଭାବର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କେହି ପହଂଚିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପଣ ଆ:ସକ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏବଂ ତା ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ପ୍ରେମରେ ଉର୍ସ୍‌ଗାକୃତ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ଏହି ଶେଷ ଦିନ ଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ଦରୁଦ୍ (ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ନିମନ୍ତେ ସଲାମ୍ ପ୍ରେରଣ କରିବା)ରେ ଭରିଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ନୁଆବର୍ଷର ସ୍ୱାଗତକୁ ମଧ୍ୟ ଦରୁଦ୍ ଓ ସଲାମ୍ ଦ୍ୱାରା ହିଁ କରନ୍ତୁ, ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ଯଥାଶିକ୍ଷା ଉକ୍ତ ବରକାତ୍ ଗୁଡିକୁ ହାସଲ କରିପାରିବା ଯାହା ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଅଛି । ମୁସଲିମ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍ ଅହେମଦୀୟା ଜରିଆରେ ସୟଦ୍‌ନା ହଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅକ୍ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ଓ ସାରଗର୍ଭକ ଉଦ୍‌ଜାପନୀ ଅଭିଭାଷଣ ।

*ମୁଁ ଏହି ବସ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କାଦିଆନ୍‌ରେ ଖୁଦାତାଲାକୁ ଦେଖିପାରିଛି, ମୁଁ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଗୁଡିକୁ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ସଜାସେବକଙ୍କ ହାତରେ ପୂରଣ ହେଉଥିବାର ଦେଖୁଅଛି । ଏ ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଲୋକେ ମେହ୍‌ଦୀୟତ୍ ଦାବାଦାର୍ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ତବ୍‌ଲିଗ୍ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାର କଥା ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ବେହଶ୍‌ତି ମକ୍‌ବରାରେ ଦଫନ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଫଳକରେ ଏହା ଲେଖାଯାଇଛି କି “ମଜାରେ ମୁବାରକ୍ ହଜରତ୍ ଅକ୍‌ସଦ୍ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ୍ ଅହମଦ୍ କାଦିଆନୀ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଓ ଇମାମ୍ ମେହ୍‌ଦୀ” *ମୁଁ ଅହେମଦୀ ଲିଟ୍‌ରେଚର୍ ଗୁଡିକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛି ଏବଂ ଅହେମଦୀ ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ ସହିତ ଭେଟି ଏହି ଉପନୀତରେ ପହଂଚିଛି ଯେ ଅହେମଦୀୟତ୍ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଏବଂ ଅହେମଦୀମାନେ ଅନ୍ୟ ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଉତମ ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ ଅଟନ୍ତି ।

*ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ କେତେ ଶତାବ୍ଦୀ ଆହୁରି ବିତିବାକୁ ଅଛି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏକଥା ଜାଣିଛି ଯେ ଏ ପୃଥିବୀରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ନାରୀ (ସ୍ୱୋଗାନ୍) କାଦିଆନ୍‌ର ପବିତ୍ର ବସ୍ତିର ହିଁ ଗୁଞ୍ଜରଣ ହେବ । ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ

- ଜଲ୍‌ସାଧାଲାନା କାଦିଆନ୍‌ରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ନୌମୁବାଇନ୍ (ନୁଆ ଅହେମଦୀ)ଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତି
- *ଜମାତ୍ ପ୍ରେମର ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରୁଅଛି ତାହା ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ, ମୁଁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍‌ରକ୍‌ର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ଯେ ଆପଣ ପ୍ରେମର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଏ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ୍ ଓ ଖଲିଫା ସାରା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରେମ ଓ ଆପୋଷ ଭାଇଝରାର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୱଂସ ମୁହଁରୁ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ।
- *ମୁସଲିମ୍ ସମାଜ ସର୍ବଦା ଶିଖ୍ ଧର୍ମକୁ ମାନୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଉଅଛି, ମୁସଲିମ୍ ସମାଜ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ ସହିତ ଛିଡା ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ଧର୍ମର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଏହା କି ଏମାନେ ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ।
- *ଏ ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ବହୁତ କମ୍ ଜଲ୍‌ସା ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରୁ ମାନବିକତାର ସ୍ୱୋଗାନ୍ ଗୁଞ୍ଜରଣ ହେଉଥିବ, ମାନବଜାତିର ସେବା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ମହାନକାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ୍ କରୁଅଛି ।
- *ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ପ୍ରେମ ଓ ଶାନ୍ତିର ବାର୍ତ୍ତା ଜମାତ୍ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଉଅଛି ତାହା ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ ।

ଜଲ୍‌ସାଧାଲାନାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା କିଛି ରାଜନୈତିଜ୍ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତି

- ୪୮ଟି ଦେଶର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ୧୮୮୬୪ଜଣ ସଦସ୍ୟ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ।
- ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍‌ରକ୍ ଉଦ୍‌ଜାପନୀ ଅଭିଭାଷଣ ଅବସରରେ ଲକ୍ଷ୍‌ନୂରେ ୫୩୪୫ଜଣ ଅହେମଦୀ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ।
- ନମାଜ ତହଜୁଦ୍ -ଦରସୁଲ୍ କୁରାଆନ୍ ଏବଂ ଜିକ୍‌ରେ ଇଲାହିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶ ●ଓଲୋମା କରାମ୍‌ଙ୍କ ସାରଗର୍ଭକ ଭାଷଣ -ଜଲ୍‌ସା ପେଶ୍‌ଫ୍ରେୟାମେ ମଜାହିର୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ
- ଅତିଥିମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ମନୋଭାବବ୍ୟକ୍ତି ●ଦେଶୀ ଓ ବିଦେଶୀ ଭାଷାରେ ଜଲ୍‌ସାର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଗୁଡିକର ଅନୁବାଦ ●ଜମାତ୍‌ର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ତରବିୟତି ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟାରି ଓ ବିଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନବର୍ଦ୍ଧକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ●୩୪ଟି ନିକାହ୍‌ର ଘୋଷଣା ●ପ୍ରିଂ ଏବଂ ଇଲେକ୍‌ଟ୍ରୋନିକ ମିଡିଆରେ ଜଲ୍‌ସାର କଭରେଜ୍ ●ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ପରିବେଶରେ ଜଲ୍‌ସାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପାଦନ ●୧୯ ରୁ ୨୧ ତିସେୟର୍ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଂଚରନ୍‌ସାସନାଲ୍ କାଦିଆନ୍ ସ୍ତୁତିଠାରୁ ଆରବୀ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ “ଇସ୍‌ମଉ ସଉତସ୍ ସମାଅ ଜାଅଲ୍ ମସିହ୍ ଜାଅଲ୍ ମସିହ୍” ର ସିଧା ପ୍ରସାରଣ ●୩୮୫ ଜାନ୍‌ଆରା The Messiah of the Age ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଆଫ୍ରିକାୟ ଦେଶଗୁଡିକ ନିମନ୍ତେ ସିଧାପ୍ରସାରଣ ।

ରିପୋର୍ଟ୍ ମନ୍‌ସୁର୍ ଅହେମଦ୍ ମସ୍‌ରୁର୍ (ମୁନ୍‌ତଜିମ୍ ରିପୋର୍ଟ୍)

<p>(ଚତୁର୍ଥ ଭାଗ) ତୃତୀୟ ଦିନ ୩୦ ତିସେୟର୍ ୨୦୧୮ (ରବିବାର) ତୃତୀୟ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଇକିଲାସ୍ ତୃତୀୟ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଇକିଲାସ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମୋହତରମ୍ ସୟଦ୍ ଖାଲିଦ୍ ଅହେମଦ୍ ଶାହ୍ ସାହେବ୍ ନାଜିରେ ଆଲା ସଦର୍ ଅଖ୍‌ମିନ୍ ଅହେମଦୀୟା ରବ୍‌ଫୁଲ୍ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ପାଠରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ମୋକରମ୍ ମୁର୍ଶିଦ୍ ଅହେମଦ୍ ତାର୍ ସାହେବ୍ ଜାମିଆ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନ୍‌ର ଶିକ୍ଷକ ସୁରଃ ହାମିନ୍ ସକ୍‌ଦାଃର ଆୟତ ନ-୩୪ରୁ୩୭ ଆବୃତ୍ତି କଲେ ଯାହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅନୁବାଦ ମୋକରମ୍ ଅତାଉଲ୍ ମୁଜିବ୍ ଲୋନ୍ ସାହେବ୍ ନାଏବ୍ ନାଜିର୍ ନଶ୍‌ରୋ ଇଶାଅତ୍ କାଦିଆନ୍ ପେଶ୍ କଲେ ।</p>	<p>ସୟଦ୍‌ନା ହଜରତ୍ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ଅ:ଅକ୍ ପବିତ୍ର ମାଖ୍‌ମୁ କଲାମ୍- ଜିକ୍‌ରେ ଖୁଦା ପେ ଜୋର୍ ଦେ ଜୁଲ୍‌ମତେ ଦିଲ୍ ମିଟାଏ ଜା ଗୌହରେ ଶବ୍ ତରାଗ୍ ବନ୍ ଦୁନିଆଁ ମେ ଜଗ୍‌ମଗାଏ ଜା ମୋକରମ୍ ମସ୍‌ରୁର୍ ମିନଲ୍ଲାଃ ସାହେବ୍ ଜାମିଆ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନ୍‌ର ଶିକ୍ଷକ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱରରେ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଲେ । ପ୍ରଥମ ତକ୍‌ରିର୍ “ସଦାକର୍ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଜରୁରତେ ଜମାନା ଅଓର୍ ତାଜ୍‌ଦାତେ ସମାଫ୍ରିୟା କି ରୌସ୍‌ନି ମୈ” ଅର୍ଥାତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ସତ୍ୟତା ଯୁଗର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଆକାଶିୟ ସହଯୋଗର ଆଲୋକରେ) ବିଷୟ ଉପରେ ଏ ଅଧ୍ୟାସ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖିଲା ।</p>	<p>ଇକିଲାସ୍‌ର ଦ୍ୱିତୀୟ ତକ୍‌ରିର୍ “ତିସ୍‌ରି ଆଲମି ତବାହି ସେ ବର୍‌ନେ କେ ଲିଏ ହଜରତ୍ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କି ଦର୍ଦ୍‌ମାନା ନସାହେ” (ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱ ବିଧ୍‌ସକାରୀ ଯୁଦ୍ଧରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ହଜରତ୍ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅକ୍ ଦର୍ଦ୍‌ଭରା ଉପଦେଶ) ବିଷୟ ଉପରେ ମୋହତରମ୍ ଶିରାଜ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ଏଡ଼ିଶିନାଲ୍ ନାଜ୍‌ରେ ଆଲା ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ କଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଭାଷଣ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏ ପୃଥିବୀରେ ମହଜୁଦ୍ ଥିବା ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟର୍ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡିକ ଗଣନା କରି କହିଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀରେ ୨୩୫୫୦୦ ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟର୍ ଡ୍ରେପନ୍ ମହଜୁଦ୍ ଅଛି । ଏହା ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ ଏ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଧିବାସୀଙ୍କୁ ଅନେକଥର ଧ୍ୱଂସ କରିପାରିବ । ଏହି ୨୩୫୫୦୦ ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟର୍ ଡ୍ରେପନ୍ (ଅସ୍ତ୍ର)</p>	<p>ମଧ୍ୟରୁ ୨୫୦୦ ହାଇ ଆଲର୍ଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି କ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ସେଗୁଡିକ ଲଂଚ୍ କରାଯାଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ Submarine ରେ ଯେଉଁ ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟର୍ ଡ୍ରେପନ୍‌ର ଶକ୍ତି ରଖାଯାଇଛି ତାହା ହିରୋସୀମା ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ବୋମାଠାରୁ ୩୦୦ ଗୁଣା ଅଧିକ ବିଧ୍‌ସକାରୀ ଶକ୍ତି ରଖିଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ submarine ରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ରହିଛି ତାହା ଚାରିକୋଟି ଲୋକଙ୍କୁ ଶେଷ କରିପାରିବ । ସେ ମହାଶୟ କହିଲେ କି ଆମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍‌ଫା ସ:ଆ:ସକୁ ମାନୁଥିବା ଲୋକେ ଯିଏ ରହ୍‌ମତୁଲ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ (ସାରା ବିଶ୍ୱପାଇଁ କରୁଣାମୟ) ଥିଲେ । ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର ପଂଚମ ଖଲିଫା ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୭ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...</p>
---	--	---	--

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା

“ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ନାମକୁ ଜିବାତ ରଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ନାମକୁ ତାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ଦେଉଥିବେ”

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପ୍ରସନ୍ନତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ବ୍ୟାକୁଳ ରହୁଥିବା ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତିଭାବରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ବଦର ସାହାବାଗଣ ହଜରତ୍ ତୁଫେଇଁ ବିନ୍ ହାରିସ୍, ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ଅନ୍‌ସାରୀ, ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ଅନ୍‌ସାରୀ, ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍ ଅନ୍‌ସାରୀ, ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ କ-ସ୍ ଅନ୍‌ସାରୀ, ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ସାଲବା, ହଜରତ୍ ସିମାକ୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍, ହଜରତ୍ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ୍ ରିୟାବ୍, ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ବିନ୍ ଖୁନୈସ୍, ହଜରତ୍ ମାଆବଦ୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ବାଦ୍, ହଜରତ୍ ଅଦି ବିନ୍ ଅବି ଜଗ୍‌ବାଆ ଅନ୍‌ସାରୀ, ହଜରତ୍ ରବିଜ ବିନ୍ ଜୟାସ୍, ହଜରତ୍ ଉମୈର୍ ବିନ୍ ଆମିର୍ ଅନ୍‌ସାରୀ, ହଜରତ୍ ଅବୁ ସିନାନ୍ ବିନ୍ ମିହସନ୍, ହଜରତ୍ କ-ସ୍ ବିନ୍ ସକନ୍ ଅନ୍‌ସାରୀ ଏବଂ ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ର:ଅଜ୍ ପବିତ୍ର ଜୀବନଚରିତର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଓ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ବ୍ୟାଖାନ ।

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ୍ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍^{୧-୩} (ପ୍ରଦତ୍ତ: ୨୫ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୯ ଅନୁଯାୟୀ ୨୫ ସୁଲ୍ତାନ୍ ୧୩୯୮ ହିଜ୍ରି ଶମସ୍)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي سَهْلٍ الْأَنْصَارِيَّةُ مِنَ الْأَنْصَارِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ଆଜି ଯେଉଁ ବଦର ସାହାବା ମାନଙ୍କର ମୁଁ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ନାମ ହେଉଛି ହଜରତ୍ ତୁଫେଇଁ ବିନ୍ ହାରିସ୍ । ହଜରତ୍ ତୁଫେଇଁ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ କୁରେଶ୍ ସହିତ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ସୁଝେଇଲା ବିନ୍ ଖୁଜାଲ ଥିଲା । ମଦିନା ହିଜରତ୍ କରିବା ପରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ତୁଫେଇଁ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସହିତ ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ରିଫ୍ଠାୟତ୍ ମୁତାବକ୍ ହଜରତ୍ ସୁଫିୟାନ୍ ବିନ୍ ନସର୍କ୍ ସହିତ ତାଙ୍କର ମୁଆଖାତ୍ କାଏମ୍ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ତୁଫେଇଁ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ତାଙ୍କ ନିଜ ଭାଇ ହଜରତ୍ ଉବୈଦାଃ ଏବଂ ହୁସୈନ୍ ସହିତ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି ସେ ଓହ୍ଲଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ୩୨ ହିଜ୍ରିରେ ୭୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହେଲା । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୭୪, “ତୁଫେଇଁ ବିନ୍ ହାରିସ୍”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୮, “ତୁଫେଇଁ ବିନ୍ ହାରିସ୍”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ଦ୍ୱିତୀୟ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ଅନ୍‌ସାରୀ । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଉମ୍ମେ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଖଜରଜ୍ ବଂଶର ବନ୍ଦୁ ସଲ୍ମା ସହିତ ଥିଲା ଏବଂ ଆଉକିଛି ରିଫ୍ଠାୟତ୍ ମୁତାବକ୍ ତାଙ୍କ ନାମ ସୁଲୈମାନ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେ ଅକ୍‌ବାଠାରେ ସତୁରୀ ଜଣ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦୀତା କରିଥିଲେ । ବଦର ଏବଂ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ସେ ଶହାଦ୍ ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଗୁଲ୍‌ମାନ ଅନ୍‌ତରାଃ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୫୪୫, “ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ର:ଅ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୩୫, “ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ର:ଅ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ଅନ୍‌ସାରୀ । ତାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଖଜରଜ୍ କବିଲାର ବନ୍ଦୁ ଦାନାର୍ କୁତୁବୁ ସହିତ ଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ କି ସେ ବନ୍ଦୁ ଦାନାର୍ ବଂଶର ଗୁଲ୍‌ମାନ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ କି ହଜରତ୍ ଜହାକ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍‌ଙ୍କର ସେ ଭାଇ ଥିଲେ । ସେ ଯାହାହେଉ ଯାହାକିଛି ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା ମିଳୁଛି ତା ମୁତାବକ୍ ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ମିଳୁଛି କି ସେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହାଦ୍ ହେବାର ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୫୪୩, “ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ର:ଅ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍ ଅନ୍‌ସାରୀ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ମୁଲୈକା ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ଅନ୍‌ସ ବିନ୍ ମାଲିକ୍‌ଙ୍କର ସେ ମାମୁଁ ଥିଲେ । ଯେବେ କି ହଜରତ୍ ଉମ୍ମେ ହରାମ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଉମ୍ମେ ସୁଲୈମ୍ ଭାଇ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉମ୍ମେ ହରାମ୍ ହଜରତ୍ ଉବାଦା ବିନ୍ ସାମିତ୍‌ଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀ ଥିଲେ । ଯେବେ କି ହଜରତ୍ ଉମ୍ମେ ସୁଲୈମ୍ ହଜରତ୍ ଅବୁ ତଲହା ଅନ୍‌ସାରୀଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପୁତ୍ର ହଜରତ୍ ଅନ୍‌ସ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେବକ ଥିଲେ । ସେ ବଦର ଏବଂ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ଭାଇ ହଜରତ୍ ହରାମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଜଣ ବୈରେ ମାଉନା ଘଟଣାରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୫୪୬, “ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍ ର:ଅ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୯୧, “ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍ ର:ଅ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ହିଜ୍ରିତ୍ କରିବାର ୩୬ତମ ମାସ ଅର୍ଥାତ୍ ସଫର ମାସରେ ବୈରେ ମାଉନା ଆଡକ୍ ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ଅସ୍‌ସାଲ୍‌ବିକ୍ ସରିୟା (ଛୋଟ ଯୁଦ୍ଧ ଯେଉଁଥିରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ନଥିଲେ) ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଆମିର୍ ବିନ୍ ଜାଫର୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ହଦିୟା (ଉପହାର) ଦେବାକୁ ଚାହିଲେ ଯାହାକୁ ଆପଣ ନେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲେ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ତାକୁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ।

ସେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କଲାମାହି ଏବଂ ନା ଇସ୍ଲାମ୍‌ଠାରୁ ଦୂରେଇଲା । ଆମିର୍ ନିବେଦନ କଲା କି ଯଦି ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ନିଜ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ମୋ ସହିତ ମୋ କୌମ୍ ନିକଟକୁ ପଠାଇବେ ତେବେ ଆଶା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ । ଏଥିରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କି ମୋତେ ଭୟ ଲାଗୁଛି ଯେ ନଜଦ୍ ନିବାସୀ ଏମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କ୍ଷତି ନ ପହଂଚାନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ସେ କହିଲା ଯଦି କିଏ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଶରଣ ଦେବି । ଏଥିରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସ ୭୦ଜଣ ଯୁବକ ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍‌ର କାରି ଥିଲେ, ତା ସହିତ ପଠାଇଦେଲେ ଏବଂ ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ଅସ୍‌ସାଲ୍‌ବିକ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅମାର୍ ନିୟୋଜିତ କଲେ । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଘଟଣାଟି ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇସାରିଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ବୈରେମାଉନା ଠାରେ ପହଂଚିଲେ ଯାହା ବନି ସୁଲୈମ୍‌ର ଘାଟ ଥିଲା ଓ ବନି ଆମିର୍ ଓ ବନି ସୁଲୈମ୍‌ର ଜମିର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଳୀ ଥିଲା, ଏମାନେ ସେଠାରେ ହିଁ ନିଜର ଛାଉଣୀ ପକାଇଲେ ଓ ନିଜର ଓଟ ଗୁଡ଼ିକ ସେଠାରେ (ତରିବାପାଇଁ) ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ହଜରତ୍ ହରାମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍‌ଙ୍କୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବାଡ଼ା ଦେଇ ଆମିର୍ ବିନ୍ ତୁଫେଇଁଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବାଡ଼ା ପଢ଼ିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ହଜରତ୍ ହରାମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କୁ ଶହାଦ୍ କରିଦେଲା । ଏହାପରେ ମୁସଲ୍‌ମାନମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେ ବନି ଆମିର୍‌ଙ୍କୁ ଡାକିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତା କଥା ମାନିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲେ । ପୁଣି ସେ ସୁଲୈମ୍ କବିଲା ଉସୈୟା ଜକ୍‌ଫୁର୍ ଏବଂ ରେଲ୍ କବିଲାକୁ ଡାକିଲା । ସେମାନେ ତା ସହିତ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ଓ ତାକୁ ନିଜର ରଜସ୍ ବନାଇଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ହରାମ୍‌ଙ୍କ ଫେରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲା ଏହା ଦେଖି ମୁସଲ୍‌ମାନମାନେ ତାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠଣରେ ଗଲେ । କିଛି ଦୂର ଯିବାପରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀନ ସେହି ଦଳ ସହିତ ହେଲା ଯେଉଁମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ । ସେମାନେ ମୁସଲ୍‌ମାନ ମାନଙ୍କୁ ଚାରିପଟୁ ଘେରିଗଲେ । ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ଓ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସାହାବାମାନେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ମୁସଲ୍‌ମାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ବିନ୍ କୈସାନ୍‌ଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଘେରି ନିଆଗଲା । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ- ହେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ! ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ ଆଉ କେହି ମିଲ୍‌ନାହିଁ ଯିଏ ଆମ ସଲାମ୍‌କୁ ତୁମ ରସୁଲ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚାଇଦେବ । ସୁତରାଂ ତୁ ହିଁ ଆମ ସଲାମ୍‌କୁ ପହଂଚାଇ ଦେ । ଯେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଜିବାଇଲା (ନାମକ ଫରୀଷ୍ଟା) ସେହି ଖବର ଦେଲେ ଏଥିରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସ ଓ ଆଲୈହିମ୍‌ସ୍ ସଲାମ୍ କହିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ । ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମରୋଙ୍କୁ ସେହି ଲୋକମାନେ କହିଲେ କି ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଆମେ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଦେବୁ କିନ୍ତୁ ସେ ମନା କରିଦେଲେ । ସେ ହଜରତ୍ ହରାମ୍‌ଙ୍କ ଶହାଦ୍ ହେବା ସ୍ଥାନରେ ପହଂଚିଲେ । ସେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶହାଦ୍ କରିଦେଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କି ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲେ ଓ ଯଦୁରା ମରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଚାଲିଗଲେ ଯେବେ କି ତାହା ସେ ଜାଣିଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୩୯-୪୦, ସରିୟା ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ଅସ୍ତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାହାଦୁରିର ସହିତ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ମୁକାବିଲା କଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିୟତରେ ସେ ଯାଇଥିଲେ ।

ପୁଣି ହଜରତ୍ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ କ-ସ୍ ଅନ୍‌ସାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଉମ୍ମେ ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ ଖାଲିଦ୍ ଥିଲା ସେ ହଜରତ୍ ଖୈଲା ବିନ୍ କ-ସ୍‌ଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ ଯିଏ ହଜରତ୍ ହମ୍‌ଜାଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀ ଥିଲେ । ସେ ବଦର, ଓହ୍ଲଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ ସମେତ ସମସ୍ତ ଗଜ୍ଝାତ୍ (ଯୁଦ୍ଧ)ରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହଜରତ୍ ଉସ୍‌ମାନ୍ ର:ଅଜ୍ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ହେଲା । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୪୪୫-୪୪୬, “ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ କ-ସ୍ ଅନ୍‌ସାରୀ ର:ଅ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୭୨, “ସୁଲୈମ୍ ବିନ୍ କ-ସ୍ ଅନ୍‌ସାରୀ ର:ଅ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ସାଲବା । ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାମ ହେଉଛି ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ସାଲବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଉମ୍ମେ ଉନାସ୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ଥିଲା ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ବନ୍ଦୁ ଉଜାରାଃ କବିଲା ସହିତ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ବାପା ସାଲବା ବିନ୍ ଜ-ସ୍‌ଙ୍କୁ ଅଲ୍ ଜଜଅ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କର ଏହି ନାମଟି ତାଙ୍କ ବାହାଦୁରି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଓ ସାହସିକତା ଯୋଗୁଁ ଏପରି ହେଲା । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ହଜରତ୍ ସାବିତ୍‌ଙ୍କୁ ଇବ୍‌ନିଲ୍ ଜିଜିଲ୍ କୁହାଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜିଜିଲ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର) । ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ସାଲବାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ହାରିସ୍

ସାମ୍ବାହିକ ଅଛନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମାଆ ହେଉଛନ୍ତି ଉପାମା ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ସାହୀ । ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ରୀ ୭୦ଜଣ ସାହାବା ମାନଙ୍କ ସହିତ ବୟତେ ଅକବା ସାନିୟାରେ ସାମ୍ବାହିକ ହୋଇଥିଲେ । ବଦର, ଓହ୍ଲଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ ମୁଖ ସେହିପରି ସୁଲାଇ ହୁଦବିୟା, ଖେବର ମୁଖ, ଫତାହ୍ ମକ୍କା ଏବଂ ତାଏଫ୍ ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସାମ୍ବାହିକ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ତାଏଫ୍ ମୁଖ ଦିନ ହିଁ ଶହାଦ୍ ହେଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୮-୪୨୯, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସିମାକ୍ ବିନ୍ଦୁ ସାଆଦ୍ । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ସାଆଦ୍ ବିନ୍ଦୁ ସାଲବା । ସେ ହଜରତ୍ ନୋମାନ ବିନ୍ଦୁ ବଶିରଙ୍କ ବାପା ହଜରତ୍ ବଶିର ବିନ୍ଦୁ ସାଆଦ୍‌ଙ୍କ ଭାଇଥିଲେ । ବଦର ମୁଖରେ ନିଜ ଭାଇ ହଜରତ୍ ବଶିରଙ୍କ ସହିତ ସେ ସାମ୍ବାହିକ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ବାହିକ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଖଜରଜ୍ କବିଲା ସହିତ ଥିଲା । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୫୫୨, “ସିମାକ୍ ବିନ୍ଦୁ ସାଆଦ୍ ର:ଅ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ପୁଣି ଜଣେ ସାହାବା ଯାହାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଜାବିର୍ ବିନ୍ଦୁ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ୍ଦୁ ରିୟାବ୍ । ହଜରତ୍ ଜାବିରଙ୍କର ଗଣନା ସେହି ଛଅଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମକ୍କାଠାରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଜାବିର୍ ବଦର, ଓହ୍ଲଦ୍, ଖନ୍ଦକ୍ ଏବଂ ବାକି ସମସ୍ତ ମୁଖ ଗୁଡିକରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମ୍ବାହିକ ଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୩୧, “ଜାବିର୍ ବିନ୍ଦୁ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାହ୍ ର:ଅ” ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ବୟତେ ଅକବା ଉଲ୍ଲା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିଛି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ସାକ୍ଷାତକାର୍ ମକ୍କାଠାରେ ହେଲା ଯାହାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ଛଅ । ସେହି ଛଅଜଣଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଏପରି - ଅସଅଦ୍ ବିନ୍ଦୁ କୁରାୟା - ଅଓଫ୍ ବିନ୍ଦୁ ହାରିସ୍ - ରାଫେ ବିନ୍ଦୁ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ଦୁ ଅଜଲାନ - କୁତବା ବିନ୍ଦୁ ଆମିର୍ ବିନ୍ଦୁ ହଦିଦା, ଉକବା ବିନ୍ଦୁ ଆମିର୍ ନାବି ଏବଂ ଜାବିର୍ ବିନ୍ଦୁ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ୍ଦୁ ରିୟାବ୍ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏମାନେ ମଦିନା ଆସିଲେ- ସେଠାରେ ସେମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୪୯୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପୂର୍ବକ ଚର୍ଚ୍ଚା ପୂର୍ବରୁ ଉକବା ବିନ୍ଦୁ ଆମିର୍ ନାବିଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯିବା ସମୟରେ ହୋଇସାରିଛି । ଏଠାରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ମୁଁ କିଛି ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଦେଉଛି । ଏମାନେ ଯେତେବେଳେ ଥିଲେ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ ସେତେବେଳେ କହିଲେ କି ଆମକୁ ଗୃହସୂତ୍ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଇଛି । ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷରେ ବହୁତ ଅବୁଝାମଣା ରହିଛି ଓ ଆମେ ଯତ୍ନ କରୁ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ତରଲିଗ୍ କରିବୁ ଏବଂ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କି ଆଲ୍ଲାତାଲା ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ମାଧ୍ୟମରେ ଏବଂ ଆମ ତରଲିଗ୍ କରିଆରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିଦେବେ ଏବଂ ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଏକାଠି ହୋଇଯିବୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରତିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବୁ । ସୁତରାଂ ଏ ଲୋକମାନେ ଚାଲିଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଯତ୍ନରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେହିବର୍ଷ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ମକ୍କାଠାରେ ଯତ୍ନରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକଥା ଭାବି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦିନ ବିତାଇଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଭୟ ଥିଲା ଏବଂ ଆଶା ମଧ୍ୟ ଥିଲା କି ଦେଖିବା ଏହି ଯେଉଁ ଛଅଜଣ ସତ୍ୟବାଦୀ ସେଠାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ବୟତ୍ ମଧ୍ୟ କରିସାରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କଣ ହେଉଛି, କଣ ଯତ୍ନରେ କୌଣସି ସଫଳତା ମିଳିବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆଶା ରହିବ କି ନାହିଁ । କାରଣ ବାକି ସ୍ଥାନ ଗୁଡିକରେ ତ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନା କେବଳ ଅସ୍ୱାକାର କରାଯାଇଥିଲା ବରଂ ମୁଖାଲିଫତ୍ ତାର ଶେଷ ସାମାଜିକ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା । ମକ୍କା ଏବଂ ତାଏଫ୍‌ର ରଜସମାନେ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମିଶନକୁ କଠୋରତାର ସହିତ ରଦ୍ଦ କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଅନ୍ୟ କବିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜଣ ଜଣ ହୋଇ ରଦ୍ଦ କରିସାରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବୟତ୍ ଯୋଗୁଁ ମଦିନାରେ ଏକ ଆଶାର କିରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହାର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଶାନ୍ତତା ନଥିଲା । କିଏ କହିପାରିଆନ୍ତା ଯେ ଏହି ଛଅଜଣ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶତ୍ରୁମାନେ ଛିଡା ହୋଇଯିବେ ଓ ଏମାନେ ସେହି ସବୁ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଦୁଃଖକୁ ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ କି ନାହିଁ ।

ସେ ଯାହାହେଉ ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ, ସେଠାରେ ତରଲିଗ୍ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅବଧିରେ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁତା ଏବଂ ମୁଖାଲିଫତ୍ ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଏ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିଲେ ଯେ ଇସ୍ଲାମ୍‌କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବାର ଏବେ ହେଉଛି ଉଚିତ୍ ସମୟ କାରଣ ଯଦି ମକ୍କାରୁ ଏହା ବାହାରିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ ଓ ବ୍ୟାପିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ପୁଣି ଇସ୍ଲାମ୍‌କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଯିବ । ସେଇଥିପାଇଁ ମକ୍କା ନିବାସୀ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧରେ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏବଂ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ସାହାବାମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ବୟତ୍ କରିସାରିଥିଲେ, ମୁସଲମାନ ହୋଇସାରିଥିଲେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମଜ୍ହୁତ୍ ପଥର ସଦୃଶ ନିଜ କଥା ଉପରେ କାଏମ୍ ରହିଥିଲେ । କୌଣସି କଥା ତାଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଶିକ୍ଷାଠାରୁ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ୍‌ଠାରୁ ଦୂରେଇ ପାରିନଥିଲା । ଏକଶ୍ୱରବାଦରୁ ଦୂରେଇ ପାରି ନଥିଲା । ସେ ଯାହାହେଉ ତାହା ଇସ୍ଲାମ୍ ନିମନ୍ତେ ଏକ କଠିନ ସମୟ ଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଆଶା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଭୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଏମାନେ ତ ମଦିନା ଯାଇଛନ୍ତି । ଦେଖିବା ସେମାନଙ୍କର ଫଳ କଣ ବାହାରିଛି ।

ପୁଣି ତା ପରବର୍ଷ ମଦିନାରୁ ଗୋଟିଏ ଓହ୍ଲଦ୍ (ଦଳ) ପୁଣି ହଜ୍ ଅବସରରେ ଯେତେବେଳେ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ନିଜ ଘରୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ମିନା ଆଡକୁ ଥିବା ଅକବା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଚାରିଆଡକୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ସେତେବେଳେ ଅଚାନକ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଯତ୍ନରେ ଆସିଥିବା ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଦଳ ଉପରେ ପଡିଲା ଯେଉଁମାନେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଦେଖି ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣେ ଚିହ୍ନିଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ ଓ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଛଅଜଣ ବୟତ୍ କରିଥିଲେ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଆଉ ସାତଜଣ ନୂଆ ଲୋକଥିଲେ ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଖଜରଜ୍ ଏହି ଦୁଇଟି କବିଲାର ଲୋକ ଥିଲେ । ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏହି ଅବସରରେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଘାଟିରେ ଥିବା ସମତଳ ଜଳାକାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଏହି ବାରଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଓହ୍ଲଦ୍ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଯତ୍ନରେ (ମଦିନା)ର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ

ଏତେଲା ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିୟମିତ ରୂପେ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ହାତରେ ବୟତ୍ କଲେ ଏବଂ ସେହି ବୟତ୍ ଯତ୍ନରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ସ୍ଥାପନ ହେବାର ମୂଳଦୁଆ ପଥର ଥିଲା ।

ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଶବ୍ଦ କରିଆରେ ବୟତ୍ ନେଲେ ତାହା ଏପରି ଥିଲା କି ଆମେ ଖୁଦାଙ୍କୁ ଏକ ବୋଲି ଜାଣିବୁ ଶିର୍କ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାର ସମକକ୍ଷ) କାହାକୁ କରିବୁ ନାହିଁ, ଚୋରି କରିବୁ ନାହିଁ, ବ୍ୟଭିଚାର କରିବୁ ନାହିଁ, ହତ୍ୟାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବୁ, କାହା ଉପରେ ଆରୋପ ଲଗାଇବୁ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡିକରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବୁ । ବୟତ୍ ପରେ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଦେଖ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ଦୃଢ଼ ପଦର ସହିତ ମଜ୍ହୁତ୍‌ର ସହିତ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଉପରେ କାଏମ୍ ରହିବ ତେବେ ତୁମେ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏଥିରେ ଦୁର୍ବଳତା ଦେଖାଇବ ତେବେ ତୁମର ମାମଲା ଖୁଦାଙ୍କ ସହିତ ହେବ । ସେ ଯେଉଁଭଳି ଚାହିଁବ ତୁମ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବ । (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନ୍ ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ଏମ୍.ଏ, ପୃଷ୍ଠା-୨୨୨-୨୨୪)

ସେ ଯାହାହେଉ ସେହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ବୟତର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇଲେ ନା କେବଳ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇଲେ ବରଂ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚାଇଦେଲେ ଏବଂ ପୁଣି ଆମେ ତା ପର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ କେଉଁଭଳି ପୁଣି ମଦିନାରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ପ୍ରସାର ଘଟିଲା ।

ହଜରତ୍ ମୁନ୍‌ଜିର୍ ବିନ୍ଦୁ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ଦୁ ଖୁନୈସ୍ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଲକବ୍ (ଉପାଧି) ମୁନ୍‌ଜିର୍ ଲି ଯମୁତ୍ ବା ମୁନ୍‌ଜିର୍ ଲିଲ୍ ମୈତି ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ମୁତ୍ୟୁକୁ ବରଣ କରିବାବାଲା । ତାଙ୍କ ନାମ ମୁନ୍‌ଜିର୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ଉମ୍‌ରୋ ଥିଲା । ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କବିଲା ଖଜରଜ୍‌ର ବନ୍ଦୁ ସାଆଦ୍ ବଂଶର ଥିଲେ । ବୟତେ ଅକବାଠାରେ ସେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ମୁନ୍‌ଜିର୍ ବିନ୍ଦୁ ଉମ୍‌ରୋଙ୍କୁ ଏବଂ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ଦୁ ଉବାଦାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ସାଆଦାର ନକିବ୍ (ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ) ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ଦ୍ଦାର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ବା ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ବନାଇଥିଲେ । ଜାହିଲିୟତ୍ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ୍ ମୁନ୍‌ଜିର୍ ପଡିବା ଏବଂ ଲେଖିବା ଜାଣିଥିଲେ । ମଦିନା ହିଜରତ୍ କରିବା ପରେ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ମୁନ୍‌ଜିର୍ ଏବଂ ତୁଲୈବ୍ ବିନ୍ଦୁ ଉମ୍‌ରୋଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ କାଏମ୍ କରିଥିଲେ । ସେ ବଦର ଏବଂ ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଖରେ ସାମ୍ବାହିକ ହୋଇଥିଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୨୫୮, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ମୁନ୍‌ଜିର୍ ବିନ୍ଦୁ ଉମ୍‌ରୋଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନ୍ ପୁସ୍ତକରେ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି କି:- “ଖଜରଜ୍ କବିଲାର ସେ ବନ୍ଦୁ ସାଆଦା ବଂଶୀୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଜଣେ ସୁଫି ସ୍ୱାଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ବୈରେ ମାଉନାଠାରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିଲେ” । ବୈରେ ମାଉନାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ସମୟରେ ହୋଇସାରିଛି । କିଛି ଭାଗ ହଜରତ୍ ମୁନ୍‌ଜିର୍ ବିନ୍ଦୁ ଉମ୍‌ରୋଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଉଛି ଯାହା ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରହିଛି । କବିଲା ସୁଲୈମ୍ ଏବଂ ଗଡ଼ଫାନ୍ ଏହି ଦୁଇଟି କବିଲା ଆରବର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ନଜଦ୍‌ଠାରେ ଥିଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେମାନେ ମକ୍କାରୁ କୁରେଶ୍ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ କିପରି ଇସ୍ଲାମ୍‌କୁ ଶେଷ କରିଦେବେ ଓ ଧ୍ୱରେଧ୍ୱରେ ସେହି ଦୁଃ କବିଲା ଗୁଡିକର ଦୁଃଖୀ ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିଚାଲିଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ନଜଦ୍‌ରେ କ୍ଷେତ୍ର ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଶତ୍ରୁତାରେ ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ସେଠାରେ ପଡିଥିଲା । ସୁତରାଂ ସେହି ସମୟରେ ଅବୁ ବରାଆ ଆମିରି ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆରବର କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଆମିର୍‌ର ରଜସ୍ ଥିଲା । ସେ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଗୋତରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ପୂର୍ବରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ସରିଛି । ବହୁତ ନମ୍ରତାର ସହିତ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାକୁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ତରଲିଗ୍ କଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସରଜ୍‌ର ସହିତ ତରଲିଗ୍ ଶୁଣିଲେ କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନ୍ ହେଲେ ନାହିଁ ପୁଣି ଯେପରିକି ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇସାରିଛି କି ସେ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଗୋତରେ ଏ ନିବେଦନ କଲା କି ମୋ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର କିଛି ସାହାବା ମାନଙ୍କୁ ନଜଦ୍ ପଠାନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ ଯାଇ ନଜଦ୍ ବାସୀଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ତରଲିଗ୍ କରିବେ । ତତ୍ ସହିତ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲା ଯେ ମୋର ଏ ଆଶା ଅଛି କି ନଜଦ୍ ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କି ମୋତେ ତ ନଜଦ୍ ବାସୀଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଭରଷା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଅବୁ ବରାଆ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ ଆପଣ କୌଣସି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋ ସହିତ ଯିବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବି । ଯେହେତୁ ଅବୁ ବରାଆ ଗୋଟିଏ କବିଲାର ରଜସ୍ ଥିଲା ଓ ଜଣେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଲୋକଥିଲା । ତେଣୁ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତା କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଲେ ଏବଂ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ନଜଦ୍ ପଠାଇଦେଲେ ।

ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ର:ଅ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଏହା ଏତିହାସିକ ରିଫ୍ରେନ୍ସ କିନ୍ତୁ ବୁଝାବାର ରିଫ୍ରେନ୍ସରେ ଆସୁଛି ଯେ ରେଲ୍ କବିଲା ଏବଂ ଜକ୍‌ସ୍ତାନ କବିଲା ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସିଦ୍ଧ କବିଲା ଗୁଡିକ ବନ୍ଦୁ ସୁଲୈମ୍‌ର ଶାଖା ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଲୋକ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଗୋତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ପ୍ରକାଶ କରି ଏ ନିବେଦନ କଲେ କି ଆମ କୌମ୍‌ର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନଥିଲା ଯେ କେଉଁପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ ବୋଲି । ତାହା ସୈନିକ ଆକାରରେ ବା ତରଲିଗ୍ ଆକାରରେ । ସେ ଯାହାହେଉ ସେମାନେ ନିବେଦନ କଲେ କି କିଛି ଲୋକ ଏଇଥିପାଇଁ ପଠାନ୍ତୁ, ଏଥିରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ସେନାର ଗୋଟିଏ ଦଳ ପଠାଇଲେ ଯାହାର ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇସାରିଛି । ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ବୈରେ ମାଉନା ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାବାର ରିଫ୍ରେନ୍ସରେ ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ଏଣୁତେଣୁ ମିଶିଯାଇଛି (ଅର୍ଥାତ୍) ଦୁଇଟି ଘଟଣାକଳାର କିଛି ରିଫ୍ରେନ୍ସ ଆପୋଷରେ ଏକାଠି ମିଶିଯାଇଛି । ସେଇଥିପାଇଁ ଇତିହାସରୁ ଏବଂ ବୁଝାବାର ରିଫ୍ରେନ୍ସରୁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଜଣାପଡୁନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବାସ୍ତବିକ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଠିକ୍ ଅନୁମାନ ହୋଇପାରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାହେଉ ସେ ଏହାର ସମାଧାନ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରି କହୁଛନ୍ତି କି ଏତିକି ତ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହି ଘଟଣା ସମୟରେ ରେଲ୍ ଏବଂ ଜକ୍‌ସ୍ତାନ ଇତ୍ୟାଦି କବିଲାର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଏ ନିବେଦନ ଜଣାଇଥିଲେ କି କିଛି ସାହାବାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ପଠାଯାଉ । ସେ ପୁଣି ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ରିଫ୍ରେନ୍ସ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଛି, ଯଦି ସେଗୁଡିକୁ ଆପୋଷରେ ମେଳ କରାଯାଏ କି ଗୋଟିଏ ଆଉ ଗୋଟିଏ

ଘଟଣା ସହିତ କିପରି ସମ୍ପର୍କ ରଖିଛି । ଏଥିରେ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଏହି ଦୁଇଟି ରିଫୋର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ସମାନତା ଏ ଆଧାରରେ ହୋଇପାରିବ ଯେ ରେଲ୍ ଏବଂ ଜଳଦିଆ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବୁ ବରାଆ ଆମିରି ଅର୍ଥାତ୍ ଆମିରି କବିଲାର ରଜସ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିବ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇଥିବ । ସୁତରାଂ ଏତିହାସିକ ରିଫୋର୍ମ ମୁତାବକ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏକଥା କହିବା କି ମୋତେ ନଜଦ୍‌ବାସୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଶାନ୍ତନା ନାହିଁ ଏବଂ ପୁଣି ଏହାର ଏ ଉତର ମିଳିବା କି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ କୌଣସି ଚିନ୍ତା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ହେଉଛି ଜାମିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣଙ୍କ ସାହାବା ମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ । ଏହା ଏକଥା ପ୍ରତି ଜସାରା କରୁଛି ଯେ ଅବୁ ବରାଆ ସହିତ ରେଲ୍ ଏବଂ ଜଳଦିଆ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ।

ଯାହାହେଉ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ସଫର ମାସର ୪ହିଜ୍ଜରିରେ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ ଅନ୍‌ସାରିକ୍ ନେତୃତ୍ୱରେ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳକୁ ପଠାଇଲେ । ଏ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଅନ୍‌ସାର ଥିଲେ ଓ ଏମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ୭୦ ଥିଲା । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କାରି ଥିଲେ ଓ କୋରାନ୍ ପଠୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯାହା ଗୋଟିଏ କୁଅ ଯୋଗୁଁ ଦେହରେ ମାଉନା ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହରାମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍ ର:ଅ ଯିଏ ଅନ୍‌ସ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ର:ଅଙ୍କ ମାମୁ ଥିଲେ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ତରଫରୁ ଇସ୍ଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ବାତୀକୁ ନେଇ ଆମିର୍ କବିଲାର ରଜସ୍ୱ ଅବୁ ବରାଆ ଆମିରିଙ୍କ ପୁତୁରା ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ତୁଫେଲ୍‌କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ବାକି ଅନ୍ୟ ସାହାବାମାନେ ପଛରେ ରହିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହରାମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦୂତ ରୂପେ ଆମିର୍ ବିନ୍ ତୁଫେଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆରମ୍ଭରେ ମୁନାଫିକ୍‌ଙ୍କ ପରି ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇଲେ ଏବଂ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେ ଶାନ୍ତିରେ ବସିପଡ଼ି ଇସ୍ଲାମରେ ଡାକ୍ତିରି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେପରିକି ଏ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ସରିଛି, ସେତେବେଳେ କିଛି ଖଲ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକେ ଜଣେ ଲୋକକୁ ଇଜ୍ଜିତ କଲେ ଏବଂ ସେ ପଛପଟୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କୁ ନେଜା (କନ୍ଦ) ମାରି ଶହାଦ୍ କରିଦେଲା । ସେତେବେଳେ ହରାମ୍ ବିନ୍ ମିଲହାନ୍‌ଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏ ଶବ୍ଦ ବାହାରୁଥିଲା କି ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର! ଫୁଜ୍ରୁ ଫୁଜ୍ରୁ ଫୁଜ୍ରୁ କାବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର! କାବାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି । ମୁଁ ତ ନିଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଲାଭ କରିନେଲି । ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ତୁଫେଲ୍ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦୂତକୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ମଣିଲେ ନାହିଁ ବରଂ ତା ପରେ ନିଜ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଆମିର୍‌ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁକାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯାଇ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ବାକି ଦଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏକଥା ମାନିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କହିଲେ କି ଆମେ ଅବୁ ବରାଆଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହି ମୁସଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଅବୁ ବରାଆ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଗୋଟରେ ଏକଥା କହିଥିଲା ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ହେଉଛି ଜାମିନ୍ । ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ କି ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଜାମିନ୍ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ଆକ୍ରମଣ କରିବୁ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ଆମିର୍ ସୁଲେମ୍ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଦୁ ରେଲ୍, ଜଳଦିଆ ଏବଂ ଉସୈୟା ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ କବିଲାର ଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବୁଝାଗାର ରିଫୋର୍ମ ମୁତାବକ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇ ଆସିଥିଲେ, ନିଜ ସହିତ ନେଲା ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଉକ୍ତ ଛୋଟ ଓ ଅସହାୟ ଜମାତ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପଶୁ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ କି ଆମକୁ ତୁମ ସହିତ କୌଣସି ଝଗଡ଼ା ନାହିଁ । ଆମେ ଲଢ଼ିବାକୁ ଆସିନାହିଁ । ଆମେ ତ କେବଳ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ତରଫରୁ ଗୋଟିଏ କାମ ନିମନ୍ତେ ଆସିଛୁ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର କୌଣସି ମନସ୍ତ କରିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କିଛି କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶହାଦ୍ କରିଦେଲେ । (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନ, ହଜରତ୍ ମିର୍ବା ବଶିର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ଏମ୍.ଏ, ପୃଷ୍ଠା-୫୧୭-୫୧୯)

ଇତିହାସରେ ଆସୁଛି କି ଯେତେବେଳେ ଜିହାଲ୍ ଆ:ସ ବୈରେ ମାଉନାରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଖବର ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଲେ ଯେଉଁ ସାହାବାଙ୍କର ଏଠାରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି କି ଆନକା ଲିୟମ୍‌ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ ଏକଥା ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଶହାଦ୍ ହେବାର ଯୋଗ ଅଛି (ତେଣୁ) ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କ ପରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଶାହାଦ୍ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ । ସେଇଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୁଖନିକ୍ ଲିୟମ୍‌ତୁ ବା ମୁଅନିକ୍ ଲିଲ୍ ମୌତିର ଉପାଧି ମିଳୁଥିଲା । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୨୫୮, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୪୦, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋଙ୍କୁ ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଚାହଁ ତେବେ ଆମେ ତୁମକୁ ଶରଣ ଦେଇଦେବୁ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ସେମାନଙ୍କ ଶରଣ ନେବାପାଇଁ ମନା କରିଦେଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୨୫୮-୨୫୯, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୬)

ହଜରତ୍ ସହଲ୍ ର:ଅ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ଯେବେ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଉସୈୟାଙ୍କ ଘରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଅବି ଉସୈୟା ଜନ୍ମ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଗୋଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଗଲା । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ସେହି ପିଲାଟିକୁ ନିଜ ଜଙ୍ଗ ଉପରେ ବସାଇଲେ ଓ ନିକଟରେ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଉସୈୟା ବସିଥିଲେ । ଏତିକିବେଳେ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କୌଣସି କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ଉସୈୟାଙ୍କ ଇସାରାରେ ଲୋକମାନେ ମୁନଜିର୍‌ଙ୍କୁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଜଙ୍ଗ ଉପରୁ ଉଠାଇ ନେଇଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କାମରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲେ ସେତେବେଳେ କହିଲେ ଏ ପିଲାଟି କୁଆଡ଼େ ଗଲା ? ହଜରତ୍ ଅବୁ ଉସୈୟା କହିଲେ- ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ଆମେ ତାକୁ ଘରକୁ ପଠାଇଦେବୁ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ପଚାରିଲେ ତା ନା କଣ ରଖିଛି ? ଅବୁ ଉସୈୟା କହିଲେ ଅମୁକ୍ ନାମ ରଖିଛୁ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ କହିଲେ- ନୁହେଁ, ତା ନାମ ହେଉଛି ମୁନଜିର୍ । ତେଣୁ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ସେହିଦିନ ସେହି ପିଲାଟିର ନାମ ମୁନଜିର୍ ରଖିଥିଲେ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ସେ ମୁନଜିର୍ ନୁହଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଉଅଛି । ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରୀମାନେ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ପିଲାଟିର ନାମ ମୁନଜିର୍ ରଖିବାର କାରଣ ଏହା ବର୍ଷନା କରିଛନ୍ତି କି ହଜରତ୍ ଅବୁ ଉସୈୟାଙ୍କ ଚାଟାଙ୍କ ନାମ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ ଥିଲା । ସେହି ସାହାବା ଯାହାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇସାରିଛି

ଯିଏ ବୈରେ ମାଉନାଠାରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଅବୁ ଉସୈୟାଙ୍କ ଚାଟାଙ୍କ ନାମ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ ଥିଲା । ସେ ଅବୁ ଉସୈୟାଙ୍କ ଚାଟା ଥିଲେ ଯିଏ ବୈରେ ମାଉନାଠାରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଏ ନାମକରଣ ତଫାଉଲ୍ (ବ୍ୟାକରଣ ଅନୁସାରେ) ରଖାଯାଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଇଏ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଚାଟାଙ୍କ ଉତରାଧିକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଅନ୍ତୁ । (ସହି ବୁଝାଗାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ଅବ୍ ବାବ୍ ତହଫିଲ୍ ଇସମ୍ ଇଲା ଇସମ୍ ଅହସନ୍ ମିନହୁ ହଦିସ୍ ୬୧୯୧) (ଫତହୁଲ୍ ବାରି.... ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୪୫୨, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ ରିୟାନ୍ ଲିଡ଼ରୁରାସ୍ ଅଲ୍ କାହେରା ୧୯୮୬) ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଥିବ କିନ୍ତୁ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ନାମକୁ ଜାବିତ ରଖିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ନାମକୁ ତାଙ୍କ ନାମ ସାଥରେ ରଖିଦେଉଥିବେ ।

ହଜରତ୍ ମାବଦ୍‌ବିନ୍ ଅବାଦ୍ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ହୁମୈକାଃ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ବାପା ଅବାଦ୍ ବିନ୍ କୁଶୈର୍ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ମାଆବଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦ୍‌ଙ୍କ ନାମ ମାଆବଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦାଃ ଏବଂ ମାଆବଦ୍ ବିନ୍ ଅମାରା ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଖଜରଜ୍ କବିଲାର ଶାଖା ବନ୍ଦୁ ସଲିମ୍ ବିନ୍ ଗନମ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ ସହିତ ଥିଲା । ତାଙ୍କ କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ହୁମୈକା ଥିଲା ଓ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ଖୁମୈୟା ଓ ଅବୁ ଉସୈୟା ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି । ବଦର୍ ଏବଂ ଫୁହ୍‌ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୨୧୧-୨୧୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୦୮,୪୧୧, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଅବି ବିନ୍ ଅବି ଜଗ୍‌ବାଆ ଅନ୍‌ସାରା । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ସିନାନ୍ ବିନ୍ ସୁବୈ ଥିଲା । ସେ ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ର ର:ଅଙ୍କର ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । ହଜରତ୍ ଅବିଙ୍କ ବାପା ଅବି ଜଗ୍‌ବାଆଙ୍କ ନାମ ସିନାନ୍ ବିନ୍ ସୁବୈ ବିନ୍ ସାଲ୍‌ବା ଥିଲା । ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଅନ୍‌ସାରର କୁହୈନା କବିଲାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା । ବଦର୍, ଫୁହ୍‌ଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ ସମେତ ସମସ୍ତ ଗଜ୍‌ଫାତ୍‌ରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୧୧୧, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୭୭, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ ହଜରତ୍ ବସ୍‌ବସ୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋଙ୍କ ସହିତ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ଅବୁ ସୁଫିଆନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଖବର ଆଣିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ସେ ଖବର ନେବାପାଇଁ ଏତେବେଳେ ଚାଲିଗଲେ କି ସମୁଦ୍ର କୁଳ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ହଜରତ୍ ବସ୍‌ବସ୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଅବି ବିନ୍ ଅବି ଜଗ୍‌ବାଆ ବଦର୍ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡିଆ ନିକଟରେ ନିଜର ଓଟଟିକୁ ବସାଇଦେଲେ ଯାହା ଗୋଟିଏ ଘାଟର ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ପୁଣି ସେ ନିଜ ପାଣିପାତ୍ରଟିକୁ ନେଇ ଘାଟରୁ ପାଣି ନେବାପାଇଁ ଆସିଲେ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଜଦ୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ କୁହୈନି ଘାଟ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାହାବା ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କଠାରୁ ଏକଥା ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ କି ଜଣେ ମହିଳା ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ କହୁଥିଲା କି କାଲି ବା ତା'ପରଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସିବ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ମଜୁରୀ କରିକି ତୁମ କରଜକୁ ସୁଝିଦେବି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା ଏହିକଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ କିଛି ଜାଣିବା କଥା ଥିଲା । ମଜଦ୍ କହିଲେ ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଅଛ । ପୁଣି ସେ ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଗଲେ । ହଜରତ୍ ଅବି ଏବଂ ହଜରତ୍ ବସ୍‌ବସ୍ ଏକଥାକୁ ଶୁଣିନେଲେ ଏବଂ ସେହିସବୁ କଥା ସେମାନେ ଆସି ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ କହିଲେ । (କିତାବୁଲ୍ ମଗାଜି, ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା-୪୦.... ବେରୁତ୍ ୧୯୮୪) ଅର୍ଥାତ୍ ଏକଥା ଆମେ ଶୁଣିଛୁ ଯେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା ଆପୋଷରେ କଥା ହେଉଥିଲେ କି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସିବ ଏବଂ ସେମାନେ କୁଫାର୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଖବର ଦେଉଥିଲେ । ତେବେ ଏହିପରି ସେମାନେ ଖବର ବିଷୟ ଜଣାଉଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖିବାକୁ ତ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା ଆପୋଷରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ କଥାର ଗୁରୁତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାନଥିଲା । ଏବଂ ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଖବର ଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସିବାର ଏତେଲା ମିଳୁଥିଲା । ହଜରତ୍ ଅବି ବିନ୍ ଅବି ଜଗ୍‌ବା ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ର ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । (ଅସାବା, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୩୯୧-୩୯୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୫)

ପୁଣି ଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ରବିଜ୍ ବିନ୍ ଜଆସ୍ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଅନ୍‌ସାରର କବିଲା ଖଜରଜ୍ ଶାଖା ବନ୍ଦୁ ଲଠଜାନ୍ ସହିତ ଥିଲା । ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ଭାଇ ଓରକା ବିନ୍ ଜଆସ୍ ଏବଂ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ଜଆସ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଫୁହ୍‌ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୧୬-୪୧୭, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (କିତାବୁଲ୍ ମଗାଜି, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୧୬୭....ବେରୁତ୍ ୧୯୮୪)

ପୁଣି ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ଆମିର୍ ଅନ୍‌ସାରା । ତାଙ୍କ କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ଆମିର୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ନାଏଲା ବିନ୍ ଅବି ଆସିନ୍ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ରୋଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଅନ୍‌ସାରର କବିଲା ଖଜରଜ୍ ସହିତ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ରୋ ନିଜର କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ ନାମରେ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ । ବଦର୍ ଏବଂ ଫୁହ୍‌ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୯୩, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (ଅସାବା ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୫୯୮, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୫)

ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ର ଅମ୍‌ନାଃ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ହଜରତ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ ଦୁଇଜଣଯାକ ବୟତେ ଅକ୍‌ବାରେ ହାଜିର୍ ହେବାପାଇଁ ବାହାରିଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଲୋକମାନେ ବୟତ କରିସାରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେମାନେ ପରେ ହଜରତ୍ ଅସଅଦ୍ ବିନ୍ କୁରାବାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବୟତ କଲେ ଯିଏ ଅକ୍‌ବାର ରାତିରେ ନୁକବାଠାରେ ଥିଲେ । (ଅସାବା, ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୯୯, ଅବୁଦାଉଦ୍ ଅନ୍‌ସାରା ଅଲ୍ ମାଜିନି, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୫) ସେ ଜଣେ ତତ୍‌ବଧାରକ ରୂପେ ନିୟୋଜି ହୋଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍କାର ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜରିଆରେ ପୁଣି ସେମାନେ ବୟତ କଲେ । ଗୋଟିଏ ରିଫୋର୍ମ ମୁତାବକ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବୁଲ୍ ଜନତରିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ଆମିର୍ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୯୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ଖୈଲା ହଜରତ୍ ହାଡିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଲ୍‌ତାଆ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଦୁ କଲବ୍ କବିଲା ସହିତ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈଲା ହଜରତ୍

ହାତର ବିନ୍ ଅବି ବଳତାଆକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଥିବା ଗୁଲାନୁ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୋଲାଇ ସମ୍ପନ୍ନ କବିଲା ବନ୍ଦୁ କଲବ୍ ସହିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅବୁ ମାଶରୁକ୍ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ମଜହୁଜ୍ ସହିତ ଥିଲା । କିଛି ଲୋକମାନଙ୍କ ଧାରଣା ଯେ ସେ ଫୀରସ୍ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୋଲାଇ, ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଳତାଆକ ନିକଟରେ ଗୁଲାନୁ ରୂପେ ପହଂଚିଲେ । ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଳତାଆକ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହ ଓ ଦୟା ଆଚରଣ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଳତାଆକ ସହିତ ବଦର୍ ଏବଂ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ପୁତ୍ର ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ଓହ୍ଲଦ୍ (ଗୁଲରାଣ) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହିତ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୮, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୮୫, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (ସିରତ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୪, ଭାଗ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୩୧୮, ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୋଲାଇ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଜଶାଅତ୍ କରାଚା ୨୦୦୪)

ପୁଣି ଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଅବୁ ସିନାନବିନ୍ ମିହସନ୍ । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ମିହସନ୍ ବିନ୍ ହୁରସାନ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ସନାନ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ନାମ ଓହ୍ଲଦ୍ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଥିଲା ଏବଂ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଓହ୍ଲଦ୍ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥାଏ । ଏବଂ ତାଙ୍କର କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ସିନାନ ଥିଲା । ଯେବେ କି ସବୁଠାରୁ କଥନ ମୁତାବକ ଯାହା ଇତିହାସରୁ ମିଳିଥାଏ ସେଥିରେ ତାଙ୍କ ନାମ ଓହ୍ଲଦ୍ ବିନ୍ ମିହସନ୍ ମିଳୁଛି । ହଜରତ୍ ଅବୁ ସିନାନ ବିନ୍ ମିହସନ୍ ହଜରତ୍ ଉକାଶା ବିନ୍ ମିହସନ୍ଙ୍କ ଭାଇଥିଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୧୫୩, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) ସେ ହଜରତ୍ ଉକାଶା ବିନ୍ ମିହସନ୍ଙ୍କ ବଡ଼ଭାଇ ଥିଲେ । ସେ ହଜରତ୍ ଉକାଶାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୁଇବର୍ଷ ବଡ଼ ଥିଲେ । ଏହିପରି ବିଭିନ୍ନ ରିଫ୍ଠାୟତ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କିଛି ଲୋକେ ଦଶବର୍ଷ କହିଛନ୍ତି ଓ ଆଉ କିଛି ଲୋକେ କୋଡିଏ ବର୍ଷ କହିଛନ୍ତି । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୧୫୩, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ରଉଜୁଲ୍ ଅନଫ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୯, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ସିନାନ ବିନ୍ ଅବୁ ସିନାନ ଥିଲା । ବଦର୍, ଓହ୍ଲଦ୍ ଏବଂ ଖାଦିକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଆଉକିଛି ରିଫ୍ଠାୟତ୍ରେ ଏକଥା ମିଳୁଛି ଯେ ସେ ବୟତେ ରିଜ୍ଠାୟତ୍ରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବୟତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଅବୁ ସିନାନ ବିନ୍ ମିହସନ୍ ଅସଦି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ହଜରତ୍ ଅବୁ ସିନାନ ବନ୍ଦୁ କୁରିଜାର ମୁହାସରା ସମୟରେ ଷହିଜ୍ଠାୟତ୍ ଚାଲିଗି ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିସାରିଥିଲେ । ବୟତେ ରିଜ୍ଠାୟତ୍ ଅବସରରେ ବୟତ କରିଥିବା ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହଜରତ୍ ସିନାନ ବିନ୍ ଅବୁ ସିନାନ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ସିନାନ ବିନ୍ ମିହସନ୍ଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ସେତେବେଳେ ହେଲା ଯେତେବେଳେ ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ବନ୍ଦୁ କୁରିଜାକୁ ମୁହାସିରା କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଘୋରାବନ୍ଦି କରିଥିଲେ । ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ କୁରିଜାର କବରସ୍ଥାନରେ ଦଫନ କରିଦେଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୯, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ କାସ୍ ବିନ୍ ଅସସକନ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ । ତାଙ୍କ କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ଜସଦ୍ ଥିଲା । ହଜରତ୍ କାସ୍ଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ସକନ୍ ବିନ୍ ଜୋରା ଥିଲା । ତାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର କବିଲା ଖଜ୍ଠାକର ଶାଖା ବନ୍ଦୁ ଅବି ବିନ୍ ନଜାର ସହିତ ଥିଲା । ହଜରତ୍ କାସ୍ ନିଜର କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ଜସଦ୍ ନାମରେ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ । ସେ ବଦର୍, ଓହ୍ଲଦ୍ ଏବଂ ଖାଦିକ୍ ଓ ବାକି ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଗଣନା ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁମାନେ ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଏକାଠି କରିଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୮୯, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୪୦୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ଅସାବା ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୩୨୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୫)

ହଜରତ୍ ଅନସ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରିଜଣ ସାହାବା ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଜମା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଚାରିଜଣ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି କାସ୍ ବିନ୍ ସାବିତ୍, ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ଜବଲ୍, ଉବୈୟା ବିନ୍ କାଆବ୍ ଏବଂ ଅବୁ ଜସଦ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କାସ୍ ବିନ୍ ସକନ୍ ଏବଂ ଅବୁ ଜସଦ୍ଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ହଜରତ୍ ଅନସ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ସେ ମୋର ଚାଚା ଥିଲେ । (ସହି ବୁଖାରା, କିତାବୁଲ୍ ମନାକିବ୍ ଅଲ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ...୩୮୧୦)

୮ହିଜ୍ଠାୟତ୍ରେ ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଅବୁ ଜସଦ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଓ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ବିନ୍ ଆସ୍ ସହମାଙ୍କୁ କୁଲୟିକ୍ ଦୁଇଜଣ ପୁତ୍ର ଉବୈୟା ଏବଂ ଜୈଫରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଦେଇ ପଠାଇଲି ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କହିଲେ କି ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷୀ ଦେବେ ଅଲ୍ଲାଃ ଏବଂ ତା ରସୁଲ୍‌ର ଆଜ୍ଞାବହିତା ସ୍ଵୀକାର କରିବେ ତେବେ ଉମର୍ ବିନ୍ ଅସଦ୍ ସେମାନଙ୍କର ଅମାର୍ ହେବେ । ଓ ଅବୁ ଜସଦ୍ ତାଙ୍କର ଇମାମୁସ୍ ସଲାତ୍ ହେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଅବସ୍ଥା ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଥିଲା ବା ପବିତ୍ର କୋରାନର ଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ଥିଲା । କହୁଛନ୍ତି ସେ ଇମାମୁସ୍ ସଲାତ୍ ହେବେ । ଏବ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇସଲାମ୍‌ର ପ୍ରଚାର କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୋରାନ ଏବଂ ସୁନ୍ନତ୍‌ର ଶିକ୍ଷାଦେବେ । ସେହି ଦୁଇଜଣଯାକ ଅମାନ ଗଲେ ଏବଂ ଉବୈୟା ଓ ଜୈଫରଙ୍କ ସହିତ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ସହାକାଠାରେ ମିଶିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଚିଠି ଦେଲେ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଇସଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଜଣଯାକ ଇସଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ସେଠିକାର ଆରବୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ପ୍ରତି ନିମନ୍ତଣ ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଇସଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ । ଏବେ ଏହିପରି ତବଲିଗ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସଲାମ୍ ବ୍ୟାପୁଅଛି । ସେଠାରେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ, ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଏବଂ ତରବାରୀ ତ ଯାଇନଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ସେହି ଆରବର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଇସଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଉମର୍ ବିନ୍ ଅବୁ ଜସଦ୍ ଅମାନରେ ରହିଲେ ଏପରିକି ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । କିଛି ଲୋକଙ୍କ ମତରେ ଅବୁ ଜସଦ୍ ତା ପୂର୍ବରୁ ମଦିନା ଚାଲିଆସିଥିଲେ । (ଫତୁହୁଲ୍ ବଲଦାନ, ପୃଷ୍ଠା-୫୩ “ଅମାନ” ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୨୦୦୦) ହଜରତ୍ କାସ୍ଙ୍କ ସାହାଦତ୍ ଯୋଗେ ଜିସର୍

ଅବସରରେ ହେଲା । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୮୯, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ଇରାନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଫରାତ୍ ନଦୀ ଉପରେ ଯେଉଁ ପୋଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ସେଇଥିପାଇଁ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯୋଗେ ଜିସର୍ କୁହାଯାଏ । (ମୁଅଜ୍ଠାୟତ୍ ବୁଲଦାନ, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୧୨୨-୧୨୩ “ଜିସର୍” ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ଅବୁଲିୟାସର୍ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଉମର୍ ବିନ୍ ଅବୁଲିୟାସର୍ ଥିଲା । ତାଙ୍କ କବିଲା ନାମ ଥିଲା ବନ୍ଦୁ ସଲମା । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ଉମର୍ ବିନ୍ ଅବାଦ୍, ମାଆଙ୍କ ନାମ ନସିବା ବିନ୍ତେ ଅଜ୍ଞତ୍ ଥିଲା । ସେ କବିଲା ସଲମାର ଥିଲେ । ସେ ବୟତେ ଅକବାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ସେ ହଜରତ୍ ଅବବାସକୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ମଦର ଯୁଦ୍ଧଦିନ ସେ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କର ଧିକ୍କାର ଅବୁ ଅଜିବ୍ ବିନ୍ ଉମର୍ ବିନ୍ ହାତରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ । ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପରେ ସିଫିନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ୍ ଅଲୀଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୩୨୨-୩୨୭, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) ଆଉଗୋଟିଏ ରିଫ୍ଠାୟତ୍ରେ ଆସୁଛି କି ହଜରତ୍ ଅବବାସକୁ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୀ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଉବୈୟା ବନ୍ ଅସ୍ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୫୨୮-୫୨୯, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ଇବନେ ଅବବାସଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଷତ ଯେ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ହଜରତ୍ ଅବବାସତୁକୁ ବନ୍ଦି କରିଥିଲା ତାଙ୍କ ନାମ ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ ଥିଲା । ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ ସେ ସମୟରେ ପତଳା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଓ କୋଡିଏ ବର୍ଷର ଯୁବକ ଥିଲେ । ଯେବେ କି ହଜରତ୍ ଅବବାସ୍ ଭାରି ଓ ମୋଟା ଶରୀର ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କି ତୁମେ କିପରି ଅବବାସକୁ ବନ୍ଦୀ କଲ ? ତୁମେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପତଳା ଲୋକ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଲମ୍ବା, ଚଉଡ଼ା ମୋଟା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କିପରି ବନ୍ଦୀ କଲ । ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଦେଖିନଥିଲି ଓ ପରେ ବି ଦେଖିନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଚେହେରା ଏପରି ଥିଲା । ତାଙ୍କ ଚେହେରାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଶୁଣିବା ପରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ- ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆନକା ଆଲୋହି ମଲକୁନ୍ କରିମୁନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମକୁ ଜଣେ ପରିଷ୍ଠା ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୮, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ହଜରତ୍ ଇବନେ ଅବବାସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି କି ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧଦିନ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କି ଯିଏ ଶତ୍ରୁକୁ ହତ୍ୟା କରିଛି ତା ପାଇଁ ଅମୂଳ୍ୟ ଅମୂଳ୍ୟ କିଛିଟା ହେବ । ସୁତରାଂ ମୁସ୍ତାଫିକମାନେ ସତୁରାଜଣ ମୁସ୍ତାଫିକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ସତୁରା ଜଣଙ୍କୁ ବନ୍ଦି ମଧ୍ୟ କଲେ । ହଜରତ୍ ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ ଯସର୍ ଦୁଇଜଣକୁ ବନ୍ଦି କରି ଆଣିଲେ ଓ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ଆପଣ ଆମ ସହିତ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ କେହି ହତ୍ୟା କରିବା ତା ପାଇଁ ଅମୂଳ୍ୟ ଜିନିଷ ହେବ ଯେ କେହି ବନ୍ଦି କରି ଆଣି ତାକୁ ଅମୂଳ୍ୟ ଜିନିଷ ମିଳିବ । ମୁଁ ଦୁଇଜଣକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଆସିଛି । (ଅଲ୍ ମୁସ୍ତାଫିୟ ବାଦ ରଜାକ, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୨୩୯, କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍, ହଦିସ୍-୯୪୮୩, ଅଲ୍ ମକ୍ତବଲ୍ ଇସଲାମା ୧୯୮୩) । ଗୋଟିଏ ରିଫ୍ଠାୟତ୍ ମୁତାବକ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବୁଲ୍ ଜନ୍ତରୁକ୍ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୯୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ସଲାମା ବିନ୍ତେ ମାକଲ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ହୁବାବ୍ ବିନ୍ ଉମର୍ ବିନ୍ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ ଥିଲି । ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମ ମୋଠାରୁ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମୋତେ ବତାଇଲେ ଯେ ଏବେ ତୁମକୁ ହୁବାବ୍ଙ୍କ କରଜର ପ୍ରତି ବଦଳରେ ବିକ୍ରି କରିଦିଆଯିବ । ତୁମର ପଦବୀ ଜଣେ କ୍ରୀତସାଦ ରୂପେ ଥିଲା । ତେଣୁ ତୁମକୁ ବିକ୍ରି କରିଦିଆଯିବ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ନଦୀ କିମି ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ହାଜର୍ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ବତାଇଲି । ଏଥିରେ ନଦୀ କିମି ସ:ଆ:ସ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପଚାରି ବୁଝିଲେ କି ହୁବାବ୍ ବିନ୍ ଉମର୍ ବିନ୍ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵଧାରକ କିଏ ? ଏଥିରେ ବତାଗଲା କି ତାଙ୍କ ଭାଇ ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ । ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ ଆଜ୍ଞା ବିକ୍ରି କରିବ ନାହିଁ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଲୋହି । ଅର୍ଥାତ୍ ମହିଳା ସେବିକା । ତାଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରନାହିଁ ବରଂ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଦିଅ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତମକୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ମୋ ପାଖକୁ କୌଣସି ଗୁଲାନୁ ଆସିଛି ତେବେ ତୁମେ ମୋ ନିକଟୁ ଆସିଯିବ । ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ବଦଳରେ ତୁମକୁ ଆଉଗୋଟିଏ ଗୁଲାନୁ ଦେଇଦେବି । (ମସନଦ୍ ଅହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ହମ୍ମଲ୍, ଖଣ୍ଡ-୮, ପୃଷ୍ଠା-୭୨୨, ହଦିସ୍-୨୭୫୨୯, ମସନଦ୍ ସଲାମା ବିନ୍ତେ ମାଅକଲ୍ ମୁଦ୍ରଣ ଆଲମୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ବେରୁତ୍ ୧୯୯୮) ସୁତରାଂ ସେହିପରି ହିଁ ହେଲା ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୁଲାନୁ ଯୋଗାଇଦେଲେ ।

ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ୍ ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବିଜନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅବାଦା ବିନ୍ ଓହ୍ଲଦ୍ ରିଫ୍ଠାୟତ୍ କରୁଛନ୍ତି କି ଏକଦା ଆମେ ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସାହାବା ଅବୁଲ୍ ଯସର୍ଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲୁ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ଗୁଲାନୁ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ଆମେ ଦେଖୁଲୁ ଯେ ଗୋଟିଏ ଧାରିଦାର୍ ଚାଦର ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଯମନି ଚାଦର ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଥିଲା । ସେହିପରି ତାଙ୍କ ଗୁଲାନୁ ଶରୀରରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଚାଦର ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି ଚାଚା ତୁମେ ଏପରି କାହିଁକି କଲନାହିଁ କି ନିଜ ଗୁଲାନୁର ଧାରିଦାର୍ ଚାଦରକୁ ନିଜେ ନେଇଥାନ୍ତ ଓ ନିଜ ଚାଦର ତାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତ ବା ତାଙ୍କ ଯମନି ଚାଦର ନିଜେ ନେଇଥାନ୍ତ ଓ ନିଜର ଧାରିଦାର୍ ଚାଦରକୁ ତାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତ । ଏହିପରି ତୁମ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଯୋଡ଼ା ରହିଥାନ୍ତ । ଏଥିରେ ସେ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ହାତ ବୁଲାଇ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ- ପୁତୁରା ଏହି ଆଖିମୁଗଳ ଦେଖୁଛି ଓ ମୋର ଏହି ଦୁଇଟି କାନ ଶୁଣିଛି ଓ ମୋର ଏହି ହୃଦୟ ତାକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛି ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ କହୁଥିଲେ କି ନିଜ ଗୁଲାନୁ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ଯାହାକୁ ତୁମେ ନିଜେ ଖାଇଥାଅ ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦିଅ ଯାହାକୁ ତୁମେ ନିଜେ ପିନ୍ଧିଥାଅ । ସୁତରାଂ ମୁଁ ଏକଥାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ କି ମୁଁ ସାଂସାରିକ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ନିଜ ଗୁଲାନୁକୁ ସମାନଭାଗ ଦେବି ଫଳତଃ କମ୍ପାନୀ ଦିନ ମୋର ପୂଣ୍ୟରେ କିଛି କମ୍ ନହେଉ । (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବିଜନ୍ତ, ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହମ୍ମଦ୍ ଏମ୍.ଏ, ପୃଷ୍ଠା-୩୮୩) ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା- ୧୦ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

ପୃଷ୍ଠା- ୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ...

ସୟଦ୍‌ନା ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ମସରୁର ଅହେମଦ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ ଅଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ସୁନ୍ଦତ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଏ ପୃଥିବୀକୁ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରୁ ବଂଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ପହଂଚି ଏ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ କିପରି ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରୁ ବଂଚାଯାଇପାରିବ । ପିସ୍ ସିମ୍ପୋଜିୟମ୍ କରିଆରେ, ପାର୍ଲିଆମେଂଟ୍ ଗୁଡିକରେ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରି, ଲିଡରମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରି, ପ୍ରିଂଟ୍ ଏବଂ ଇଲେକଟ୍ରୋନିକ୍ ମିଡିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ସୁଗ୍ର ଖଲିଫାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ବହୁତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ନିଜ କରୁଣା ଓ ଦୟାବଳରୁ ଏ ପୃଥିବୀକୁ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରୁ ବଂଚାନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଆହୁରି ଅଧିକା ତକଲିଫ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ ଆମକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି:- ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ ପ୍ରଥମେ ଖୁବ୍ ତକଲିଫ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜମାତ୍ ବିଷୟରେ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଜମାତ୍‌ର ପରିଚୟ ଶାନ୍ତି ନାମରେ ହିଁ କରାନ୍ତୁ । **Stopping Nuclear Holocaust** ନାମରେ ବା **Existence of God** ନାମରେ କରନ୍ତୁ ।

ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ହଜୁର୍ ଆପଣଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଭୟ କଣ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ମୋର ଭୟ ହେଉଛି ଏହା କି ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଯେବେ ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖୋଜିବେ ଧର୍ମ ଆଡକୁ ରାଜି କରିବେ କଣ ଆମ ଅହେମଦୀ ମାନଙ୍କର ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଟ୍ରେନିଂ ହୋଇସାରିଛି କି ? କଣ ଆମର ସମ୍ପଦ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଥାପନ ହୋଇସାରିଛି କି ? କଣ ଆମେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ସମୟ ମୁତାବକ ପାଠବେଳା ନମାଜ ପଢୁଛେ କି ? ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରେକ୍ ଥୁ ହେବ ସେତେବେଳେ କଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛେ କି ? କଣ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି ଅଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ହୋଇପାରିବ ? କଣ ଆମର ଦାନୀ ଶିକ୍ଷା ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଅଛି କି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାନର ପ୍ରକୃତ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇପାରିବା ?

ଇଜଲାସର ତୃତୀୟ ତକରୀର୍ ମୋହତ୍‌ରମ୍ ମୌଲାନା ଜହିର୍ ଅହେମଦ୍ ଖାଦିମ୍ ସାହେବ୍ ଆଡିସିନାଲ୍ ନାଜିର୍ ଦାଓଡେ ଇଲଲ୍ଲୁଃ ଜୁନୁବିହିଦ୍, “*ମୌଲାଜୁଦା କମାନେ କେ ହାଲାର୍ ଅଓର୍ ଦାଓଡେ ଇଲଲ୍ଲୁଃ କି ଅହମାୟର୍*” (ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଗର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଦାଓଡେ ଇଲଲ୍ଲୁଃର ଗୁରୁତ୍ୱ) ବିଷୟ ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସେ କହିଲେ କି ଆଜି ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଚାରିଆଡେ ଅଶାନ୍ତି, ଅସନ୍ତୋଷ, ମାତ୍‌ପିତ୍ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଇତ୍ୟାଦି ବଢି ଚାଲିଛି । କିଛି ଦେଶଗୁଡିକରେ ଜନତା ସରକାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଛିଡା ହୋଇଛି ଓ କିଛି ଦେଶ ଗୁଡିକରେ ସରକାର ହିଁ ନିଜ ଜନତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛିଡା ହୋଇଛି । ସମ୍ଭାସନାଦ୍ୱାରା ତତ୍ତ୍ୱ ନିଜର ବିଶେଷ ହିତ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ବିଭେଦତା ଓ ଅଶାନ୍ତିର ବହିକୁ ପ୍ରତ୍ନଳିତ କରୁଅଛି ଏବଂ ନିରାହ ମହିଳା, ପିଲା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ମାନଙ୍କୁ ଅନାୟାସରେ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି

ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅହେମଦୀୟତ୍ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏ ସଂସାରକୁ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରୁ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ ଶେଷ ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ ଯାହା ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ଶେଷ (ମାଧ୍ୟମ) ଏ ଅର୍ଥରେ କି ଯଦି ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସଫଳ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଏ ସଂସାର ନିର୍ଣ୍ଣିତ ରୂପେ ନିଃଶେଷ ହୋଇଯିବ ଓ ଶେଷ ମାଧ୍ୟମ ଏ ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ କି ଯଦି ଏହା ସଫଳ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କ ଦୟାବଳରୁ ଏ ପୃଥିବୀକୁ ସେହି ପ୍ରକାରର ବିଧ୍ୱଂସର କୌଣସି ଭୟ ବହୁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବନାହିଁ ।

ଦାଓଡେ ଇଲଲ୍ଲୁଃର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁସମାଚର ପ୍ରଦାନ କରି ହଜୁର୍ତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି:- “ତୁମ ପାଇଁ ଏ ସୁ ସମାଚର ରହିଛି କି (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ) ନିକଟରେ ହେବାର କ୍ଷେତ୍ର ଖାଲିପଡିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସଂସାର ମୁହଁରେ ପଡିଛି ଏବଂ ଯେଉଁ କଥାଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱର ପ୍ରସନ୍ନିତ ହେବେ ସେଥିପ୍ରତି ଏ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ କରି ଏହି ଫାଟକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଅବସର । ତେଣୁ ନିଜର କୌଶଳ ଦେଖାନ୍ତୁ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ବିଶେଷ ପୁରସ୍କାର ପାଆନ୍ତୁ” (ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୨୦, ଅଲ୍ ଓସିୟତ୍, ପୃଷ୍ଠା-୩୦୮)

ହଜୁର୍ତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ ଆମକୁ ଦାଓଡେ ଇଲଲ୍ଲୁଃ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି କି:- “ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀ ନିଜ ପାଇଁ ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିନିଅନ୍ତୁ ଯେ ସେ ବର୍ଷକରେ ଅତି କମରେ ଏକ ବା ଦୁଇଥର, ଏକ ବା ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ଓକ୍‌ସ୍ (ଉସ୍‌ର୍) କରିବ..... ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ନିଜକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବିନିଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେ ହଲାଣ୍ଡର ଅହେମଦୀ ହେଉ ବା ଜର୍ମାନୀର ବା ବେଲଜିୟମର ବା ଫ୍ରାନସର ବା ଯୁରୋପର କୌଣସି ଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ହେଉ ବା ପୃଥିବୀର କୌଣସି ଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ହେଉ । ଘାନୀର ହେଉ, ଆଫ୍ରିକାର ହେଉ, ବୁର୍ଜନାଫାଶୋର ହେଉ, କାନାଡାର ହେଉ, ଆମେରିକାର ହେଉ ବା ଏସିୟାର କୌଣସି ଦେଶର ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସତର୍କ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଏ ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରୁ ବଂଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଓ ସଉକ୍‌ର ସହିତ ଏହା ବାତାଳୁ ପଂହଚାନ୍ତୁ । ନିଜ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ବାତା ପହଂଚାନ୍ତୁ ଓ ଯେପରିକି ମୁଁ କହିସାରିଛି ଯେ ଏ ପୃଥିବୀକୁ ହିଁ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରୁ ବଂଚାନ୍ତୁ କାରଣ ଏବେ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ନତମସ୍ତକ ହେବା ବିନା କୌଣସି ଜାତି ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ଇଲଲ୍ଲୁଃଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷ ସଂଖ୍ୟା ବା ବିଶେଷ ଚାର୍ଟର୍ ହାସଲ କରିବାର ସମୟ ନାହିଁ.....ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀ ଏହି ବାତାଳୁ (ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ପହଂଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ଲାଗିଯାଉ” । (ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମା, ପ୍ରଦତ୍ ୦୪ ଜୁନ୍ ୨୦୦୪)

ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ

ଏହାପରେ ମୋକରମ୍ ତାଲ୍‌ହର ଉସାମାଃ ଅବଦୁଲ୍ ଅଜିମ୍ ସାହେବ୍ ଅଫ୍ ମିଶର୍ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କଲେ ଯାହାର ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଅନୁବାଦ ମୋକରମ୍ ତାହେର ନଦିମ୍ ସାହେବ୍ ଅଫ୍ ଯୁ.କେ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ଉସାମା

ଅବଦୁଲ୍ ଅଜିମ୍ ସାହେବ କହିଲେ:-ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ମୋତେ କାଦିଆନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଅଛି । ମୋ ମତରେ ମୋ ପାଇଁ କାଦିଆନ ଆସିବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା । କାରଣ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ଗଣନା ଜମାତ୍‌ର ଭୀଷଣ ବିରୋଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଥିଲା । ଏହି ମୁଖାଲିଫତ୍ ଯୋଗୁ ଜମାତ୍ ବିରୋଧରେ ଆମ ଦେଶରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରପଗଣ୍ଡା ଏବଂ ମିଥ୍ୟାରୋପ ଲାଗିରହିଛି ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୋର ଏବଂ ମୋ ଭଳି ଯୁବକମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଭିତରେ ଜମାତ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଛବି ଥିଲା ଯେ ଏହା ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଧର୍ମ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଜମାତ୍‌ର ସଦସ୍ୟମାନେ ଅଁ ହଜୁର୍ତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଖତ୍‌ମେ ନରୁଓର୍ (ନବୀ ମାନଙ୍କ ମୋହର) ର ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଯେପରିକି କଥା ଅଛି ଯେ ମିଥ୍ୟା ଲମ୍ବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀୟା ରହିପାରନ୍ତୁ ସୁତରାଂ ମୋ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଲା ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ମୋତେ ହଜୁର୍ତ୍ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ୍ ଅହେମଦ୍ କାଦିଆନୀ ଆ:ସକ୍ ପୁସ୍ତକ ପଢିବା ନିମନ୍ତେ ଅବସର ମିଳିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡିକୁ ସତ୍ୟତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଖୁଦାତାଲା ଓ ତା ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ସହିତ ଅସୁମାରୀ ପ୍ରେମଭାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିବାର ପାଇଲି । ତାଙ୍କ ବାଣୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାଣୀରେ ମିଳୁଥିବା ସତ୍ୟତାର ଆଲୋକ ସମ୍ମୁଖରେ ମିଥ୍ୟାର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିମା ଭାଙ୍ଗି ତୁରମାର ହୋଇଗଲା । ଆଗକୁ କିଛି ନିଷ୍ଠିତ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡକୁ ବୁଲିଲି ଏବଂ ପବିତ୍ର ରମଜାନ୍ ମାସ ୨୦୧୪ ମସିହାର ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ଉଠି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳତାର ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି କି ହେ ଇଶ୍ୱର ତୁମେ ମୋତେ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ୍ ଅହେମଦ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବତାଇଦିଅ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ସେ ସେହି ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅଟନ୍ତି କି ଯାହାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସମସ୍ତ ଉନ୍ନତ୍ କରିଛନ୍ତି ? ଏଥିରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ତରଫରୁ ମୋତେ ଖୁବ୍‌ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତର ମିଳିଗଲା । ମୁଁ ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲି - *ମିନହ୍‌ତୁହ୍ ମକ୍‌ଅଦା ସିଦ୍‌କ୍ ଇଦ୍ ମଲିକ୍ ମୁକ୍‌ତଦିର୍* । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତଦର ସମ୍ପ୍ରାପକ୍ ନିକଟରେ ସତ୍ୟତାର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ମସ୍ତିତ କଲି । ଏହି (ସିଶ୍ୱରିକ) ବାଣୀ ମୋ ଶରୀରର ଅଶ୍ରୁ ଅଶ୍ରୁକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେଲା । ମୁଁ ଖୁଦାଙ୍କ ରାଣ ଖାଇ କହୁଅଛି ଯେ ଯେଉଁଭଳି ମୁଁ ପୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖି ତାର ଆଲୋକ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସନ୍ଦେହ କରିପାରେନାହିଁ ସେହିପରି ଗୋଟିଏ କ୍ଷଣପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ମୋତେ ସେହି ଦାଲ (ନିମନ୍ତ୍ରଣକାରୀ)ର ଶର ଉପରେ ଲବ୍‌ବେକ୍ କହିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏବଂ ମୁଁ ହଜୁର୍ତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍‌ଙ୍କ ବୟତ କରିନେଲି । ପୁଣି ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ଦୟାକଲେ ଏବଂ ମୋତେ ଏହି ଦେଶରେ ଦର୍ଶନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉପରେ ହଜୁର୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ପବିତ୍ର ପାଦ ପଡିଛି । ଏବଂ ମୁଁ ଏହା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛି ଯେ ମୁଁ ଏହି ବସ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କାଦିଆନରେ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କୁ ଦେଖିନେଇଛି । ମୁଁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଗୁଡିକୁ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ସଜା ସେବକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେଉଥିବାର ଦେଖିସାରିଛି । ମୋତେ ଏପରି ଅନୁଭବ ହୋଇସାରିଛି ଯେ କାଦିଆନର ପରିବେଶରେ ହଜୁର୍ତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ପବିତ୍ର ଆମ୍ବା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି ରହିଛି

ଏବଂ ଆପଣ ଆ:ସକ୍ ସେହି ପବିତ୍ର ପାଦର ଶର ମଧ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତେଜ ରହିଛି ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆ:ସ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ବାତାଳୁ ନେଇ ଏହି ଗଲିକ୍‌ସିରେ ଚାଲୁଥିଲେ । ମସ୍‌ଜିଦ୍ ମୁବାରକ୍, ବଇତୁଦ୍ ଦୁଆ ଏବଂ ବଇତୁଲ୍ ଫିକରରେ ସଜ୍‌ଦା କରିବା ସମୟରେ ମୋ ଆଖିରୁ ଅଶ୍ରୁ ବହିପଡିଲା କାରଣ ଏହି ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ହଜୁର୍ତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କାଦି କାଦି ଦୁଆ କରୁଥିଲେ । ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଓ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ସମ୍ମାନର ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଜିହାଦ୍ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆପଣ ଆ:ସକ୍ ପବିତ୍ର କବର ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡାହେଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଅଁ ହଜୁର୍ତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ସଲାମ୍ ହଜୁର୍ତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ପହଂଚାଇଲି । ସେହି ମଉଦ୍‌ଙ୍କୁ ଏହି ବସ୍ତିରେ ପ୍ରକଟ ହେବାର ୧୨୫ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି, ଯିଏ ଆଣି ଏ ଘୋଷଣା କଲେ କି ସେ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଓ ଇମାମ୍ ମେହ୍‌ଦୀ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା କହିଲେ ଯେ ଖୁଦାତାଲା ମୋ ସହିତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମ ତକଲିଫ୍ (ବାତା) କୁ ପୃଥିବୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚାଇବି । ପୁଣି ଏ ପୃଥିବୀ ଏକଥା ଦେଖିନେଲା ଯେ ଅଜ୍ଞ ସମୟ ହିଁ ବିତିଥିଲା କି ନାହିଁ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂରଣ ହେଲା । ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଅପରିଚିତ ବସ୍ତି ପୃଥିବୀର ପ୍ରସିଦ୍ଧତମ ବସ୍ତି ହୋଇଗଲା । ଏ ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଲୋକ ମେହ୍‌ଦୀ ହେବାର ଦାବୀ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ତକଲିଫ୍‌କୁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଜଣକୁ ଛାଡିଦେଲେ ଆଉ କାହାର କଥା ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ବେହଶ୍‌ତି ମକ୍‌ଫୁରାରେ ଦଫନ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ କବର ଫକକରେ ଲେଖାହୋଇଛି “ପବିତ୍ର କବର ହଜୁର୍ତ୍ ଅକ୍‌ଦସ୍ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ୍ ଅହେମଦ୍ କାଦିଆନୀ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଓ ଇମାମ୍ ମେହ୍‌ଦୀ ଆ:ସ” । ଆଜି ମୁଁ ଏହି କାଦିଆନରୁ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛି ଯେ କଣ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଗୁଡିକ ପୂରଣ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସତ୍ୟତାରେ କୌଣସି ଶଙ୍କା ରହିବାର ସ୍ଥାନ ରହିଛି କି ? ପରିଶେଷରେ ହଜୁର୍ତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ଗୋଟିଏ ଆରବୀ ପଦକୁ ପଢି ସେ ନିଜର ଭାଷଣକୁ ଶେଷ କଲେ ଯାହାର ଅନୁବାଦ ହେଉଛି ଏପରି:- “ହେ ଇଶ୍ୱର ! ତୁମେ ଆମର ସୟଦ୍ ଓ ମୌଲାଙ୍କ ଉନ୍ନତର ଅବସ୍ଥାକୁ ନିଜେ ହିଁ ସୁଧାରି ଦିଅ କାରଣ ତୁମ ନିକଟରେ ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଓ ଆମ ନିକଟରେ ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ।

ଏହାପରେ ମୋକରମ୍ ଓଲିଭି ଇସ୍‌ମାଏଲ୍ ସାହେବ୍ ଅଫ୍ ମସ୍କୋ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଣ୍ଣକ ମନୋଭାବକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କଲେ । ତାର ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଅନୁବାଦ ମୋକରମ୍ ତାହେର ଅହେମଦ୍ ତାରିକ୍ ସାହେବ୍ ନାଏର୍ ନାଜିର୍ ଇସ୍‌ଲାହ୍ ଓ ଇରଶାଦ୍ ମର୍କିଜିୟା ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେ ବତାଇଲେ କି:- “ମୁଁ ଜଣେ ସୌନ୍ଦର୍ୟବିତ୍ ରୂପେ ବହୁ ଦିନ ହେବ ଇସ୍ଲାମୀୟ ଇତିହାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସମୂହର ଇତିହାସକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଅଛି । ଜନ୍ମଗତ ରୂପେ ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଥିଲି କିନ୍ତୁ ମୋ ଗବେଷଣା ମୋତେ ୨୦୦୨ ମସିହାରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଆଡକୁ ନେଇଆସିଲା । ଏବଂ ମୁଁ ବୁଝିପାରିଲି ଯେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ର ଏକଶୃଙ୍ଖଳାଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ମାନବିକ ସଂସ୍କୃତିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଏକତ୍ରିତ କରିରଖିଛି । ଏହି ଗବେଷଣାର ଆଧାରରେ ମୋ ଜ୍ଞାତ ସାରରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଆସିଲା କି ଏ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଜମାତ ଅହେଉନାହିଁ କରୁଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଅହେଉନାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନେଗେଟିଭ କଥା ଶୁଣୁଥିଲି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଅଣ ମୁସଲିମ୍ ଫିରକା (ଗୋଷ୍ଠୀ) ବୋଲି କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଐତିହାସିକ ରୂପେ ମୋ ନିକଟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ଏବଂ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବା ବ୍ୟତୀତ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଥିଲା ଯେ ଅସଲ ସତ୍ୟତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବି । ତେଣୁ ମୁଁ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କଲି । ସୁତରାଂ ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲି ଯେ ଅହେଉନାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ନେଗେଟିଭ କଥା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ସବୁ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ଯେଉଁଠି ଫିରକାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଇସଲାମରେ ଫିରକାବାଜି ନାହିଁ । କାରଣ ଇସଲାମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚର ଭାବନା ନାହିଁ ଯାହାକୁ ବିରୋଧ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅଲଗା ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଯେଉଁଠି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକଥା କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଅହେଉନାହିଁ ନେହେରୁ ଅଣ ମୁସଲିମ୍ ବୋଲି ସେଠାରେ ମୁଁ ଅହେଉନାହିଁ ଲିଟ୍ରେଚରକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛି ଏବଂ ଅହେଉନାହିଁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଏ ବିକାଶରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେ ଅହେଉନାହିଁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଅସଲ ଇସଲାମ୍ ଅଟେ ଏବଂ ଅହେଉନାହିଁ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଉଚ୍ଚ ମୁସଲମାନ ଅଟନ୍ତି । ରୁଷିଆ ଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ରୁଡ଼ା ଅଛି ଯେ” ଶହେଅର ଶୁଣିବା ଠାରୁ ଭଲ ହେଉଛି ଏହା କି ଥରେ ନିଜେ ଦେଖିନିଅ” । ଏଠି କାଦିଆନରେ ଅହେଉନାହିଁ ଅଧ୍ୟାୟିକ ଜୀବନ ଏବଂ ପବିତ୍ର ମାହୋଲକୁ ଦେଖି ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ବିଶ୍ୱତନ ଏବଂ ଏକବିଶତମ ଶତାବ୍ଦିରେ ଅହେଉନାହିଁ ହିଁ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଜୀବନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ଜମାତ ଯିଏ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଗୁଡ଼ିକର ରିଫ୍ରେସ୍ (ପ୍ରଚଳନ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଥା)କୁ ମଧ୍ୟ ଜାରି ରଖୁଛି । ଏଠାରେ ଶୁଭ୍ର ମିନାର ଏବଂ ନାଲ ଆକାଶ ତଳେ ନତମସ୍ତକ ହେବାଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ବହୁତ ଶିଶୁ ଜଣା ପଡ଼ିଯିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମୟ ଏବଂ ସ୍ଥାନଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ବାରମ୍ବାର ନିଜ ଜମାନକୁ ତଦାରଖ କରିବାକୁ ଯଦ୍ୱାରା ତାର ଜମାନ ଦୃଢ଼ ରହିବ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବଢ଼ିବ ।

ପଦର ଅନୁବାଦ:- ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ଆଉ କେତେ ଶତାବ୍ଦୀ ବିତିବାକୁ ଅଛି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ଜାଣିଛି ଯେ ପୃଥିବୀରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତରୀୟ କାଦିଆନର ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ହିଁ ଗୁଞ୍ଜରଣ ହେବ । ଇନଶାଆଲ୍ଲାଃ ।

ଏହାପରେ ବିଶେଷ ରୂପେ କାଦିଆନ ନିବାସୀ ଏବଂ ପଞ୍ଜାବ ସରକାରରେ ଥିବା ମନ୍ତ୍ରୀ ତୃପୁ ରାଜିନ୍ଦର ସିଂ ବାଜ୍ଝି ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ:- ଆପଣମାନେ ପାକିସ୍ତାନ, ୟୁ.କେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ମୁଁ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି । ମୁଁ ହଜୁରଙ୍କ ଗୋଟରେ ନିବେଦନ କରୁଛି ଆପଣ ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରାନ୍ତୁ । ଆମ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ସଫଳତା ଅଛି ତାହା ଆପଣଙ୍କ ଯୋଗୁ । ତେଣୁ ଆମକୁ ନିଜର ଦର୍ଶନ କରିବାରେ ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାନ୍ତୁ । ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ବାଟ ଚାହିଁ ବସିଛୁ । ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ ହଜୁର ଆସନ୍ତା ପରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୂପେ ଆସିବେ । ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ପୁଣି ଆଉଥରେ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି । ଜୟହାଦ୍ ।

ଏହାପରେ ଶ୍ରୀମାନ ଅବଦୁର ରହମାନ ଚାମ ସାହେବ ମୁରବୀ ସିଲ୍‌ସିଲା ଗାୟିୟା ଜଂରାଜୀରେ

ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଯାହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅନୁବାଦ ମୋକରମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅହସନ୍ ଘୋରି ସାହେବ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ଅବଦୁର ରହମାନ ଚାମ ସାହେବ୍ କହିଲେ:- “ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ଏଲ୍‌ହାମାତ୍ (ସୁର୍ତ୍ତାଣୀ) ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏଲ୍‌ହାମାତ୍ ହେଉଛି “ମୁଁ ତୁମର ତରଫରୁ (ବାର୍ତ୍ତା)କୁ ପୃଥିବୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପହଞ୍ଚାଇଦେବି” । ସେହିପରି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଏଲ୍‌ହାମାତ୍ ହେଉଛି ଲୋକମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତ ଲୋକାରୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । ଆଜି ଆମେ ଏହି ସୁର୍ତ୍ତାଣୀ ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱସ୍ତ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବାର ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖୁଅଛୁ । ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ବାର୍ତ୍ତା ଆଜି ପୃଥିବୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପହଞ୍ଚିସାରିଛି । ହଜାର ହଜାର ଲୋକେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତ ଲୋକାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଆସି କାଦିଆନରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଦୟା ବଳରୁ ମୋତେ ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଏ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି । ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯେବେ ମୁଁ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲି, ସେବେଠାରୁ ମୁଁ ଏହା ଦେଖୁଅଛି ଯେ ଆଜି କାରୁ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନବଚର ବୃଦ୍ଧି ଘଟି ଚାଲିଛି । ଅଲ୍‌ହମ୍ଦେଲିଲ୍ଲାଃ । ଆମେ ଆଜି କାରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାର ମୁନତଜମିନ୍ (ପରିଚାଳକ)ଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଅଛୁ । ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଘରପରି ପରିବେଶ ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ଯେଉଁ ଅତିଥି ପରାୟଣତାର ଶୁଭାରମ୍ଭ ନିଜ ଘରୁ ହିଁ କରିଥିଲେ ତାହା ଏବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କରୁଣାରୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ କାଦିଆନରେ ପ୍ରଚଳିତ । ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛେ ଏହାର ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରମାଣ । ଆମେ ଦୁଆ କରୁଅଛୁ ଯେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ସଉଜର ସହିତ ଲୋକେ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନରେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆମେ ଏହି ଜଲ୍‌ସା ଏବଂ ଆସନ୍ତାକୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଜଲ୍‌ସା ଗୁଡ଼ିକର ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରୁଅଛୁ । ଏ ଅଧ୍ୟାୟ ଏହି ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଆଜିକାଲି ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏବଂ ଆଜିକା ଦେଶର ଜମାତ ଗୁଡ଼ିକର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହଜୁର ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆ:ସକ୍, ଜମାତ ଅହେଉନାହିଁ ଇଣ୍ଡିଆ, କାଦିଆନ ଏବଂ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟକ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଏ ଜଲ୍‌ସାରୁ ଲାଭ ଉଠାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଗୋଟରେ ମୁବାରକବାଦ୍ (ଶୁଭେଚ୍ଛା) ପେଶ୍ କରୁଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା), ଉପାସନା ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ବଳାଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଏଥି ସହିତ ତୃତୀୟ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଜଲ୍‌ଲାସ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟିଲା ।

ତୃତୀୟ ଦିନର ଶେଷ ଜଲ୍‌ଲାସ୍

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାବଳରୁ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନର ଶେଷ ଦିନର ଶେଷ ସେସନ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ମନୋରୋମ ପରିବେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ଏବଂ ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅହେଉନାହିଁ ପ୍ରେମୀ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ଉଦ୍‌ଯାପନା ଜଲ୍‌ଲାସ୍‌ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାଗର ଶୁଭାରମ୍ଭ ମୋହତତରମ୍ ମୌଲାନା ମୁହମ୍ମଦ୍ ଇନଆମ୍ ସାହେବ୍ ଘୋରି ନାଜରେ ଆଲା ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଅମିର୍ କାଦିଆନଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ପାଠ ଦ୍ୱାରା ହେଲା ଯାହାକୁ

ମୋକରମ୍ ହାଫିଜ୍ ଫାରୁକ୍ ଆଜମ୍ ସାହେବ୍ ଅପ୍ କାଦିଆନ୍ ଆବୃତ୍ତି କଲେ । ସୁରଃ ଅଲ୍‌ହୁଜୁରାତର ଆୟତ ନଂ-୧୧୨୧୩ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅନୁବାଦ ମୋକରମ୍ କମରୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍ ସାହେବ୍ ନାଏବ୍ ପ୍ରିନ୍‌ସିପାଲ୍ କାମିଆ ଅହେଉନାହିଁ କାଦିଆନ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ତା’ପରେ ମୋକରମ୍ ଅବଦୁଲ୍ ଖାସେ ସାହେବ୍ ଅପ୍ ବରେଲି ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ପବିତ୍ର ମନଜୁମ୍ କଲାମ୍ “ଇସଲାମ୍ ସେ ନ ଭାଗୋ ରାହେ ହୁବା ଯହିଁ ହିଁ” ରୁ କିଛି ପଦ ଲଳିତ ସ୍ୱରରେ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଲେ ।

ଏହାପରେ ମୋକରମ୍ ସଭାପତି ମହୋଦୟ ଧନ୍ୟବାଦ (Vote of Thanks) ପେଶ୍ କଲେ ଏବଂ ଇକ୍ତିମାଲ୍ ଦୁଆ (ସମବେତ ପ୍ରାର୍ଥନା) କରାଇଲେ । ଏହାପରେ ଶ୍ରେତାଗଣ ମୁସଲିମ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍ ଅହେଉନାହିଁ ଜଂଟର୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ପ୍ରସାରଣରୁ ଲାଭ ଉଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ଜଲ୍‌ସାଗାଃରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ବଡ଼ ଏଲ୍.ଇ.ଡି ସ୍କ୍ରିନ୍ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କଲେ । ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ତକ୍‌ସିମ୍‌ଗାରା ଏମ୍.ଟି.ଏ ଜଂଟର୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସାରଣ ହେଲା । ଉଣା ଅଧିକେ ୩୫ ମିନିଟ୍ ଆଧାରିତ ଏହି ତକ୍‌ସିମ୍‌ଗାରୀରେ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନ୍ ପରିଚୟ କରାଇବା ସହିତ ଜଲ୍‌ସାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଜଲ୍‌ସାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କ ମନୋଭାବକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା । ତତ୍ ସହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ଜଂଟର୍ଭୂମ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଓ ଭାଷଣ ଗୁଡ଼ିକର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଝାଙ୍କା ମଧ୍ୟ ତକ୍‌ସିମ୍‌ଗାରୀର ଶେଷଭାଗରେ କଲା ।

କାଦିଆନ୍ ଦାରୁଲ୍ ଅମାନ୍ ଏବଂ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଦୃଶ୍ୟପଟ୍ ଆଧାରିତ ଏହି ତକ୍‌ସିମ୍‌ଗାରୀଟି ଶେଷ ହେବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଲଣ୍ଡନ୍‌ରୁ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନ୍ ସିଧା ପ୍ରସାରଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଜମାତ୍ ଅହେଉନାହିଁର ଜମାତ୍ ହଜୁରତ୍ ମିର୍ଜା ମସରୁର ଅହେଉନାହିଁ ଖାଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଆ:ସକ୍:ଅ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନ୍ ନିମନ୍ତେ ଲଣ୍ଡନ୍‌ରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଷ୍ଟେଜ୍‌ରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ । ଲଣ୍ଡନ୍ ଏବଂ କାଦିଆନ୍ ଏହି ଯୌଗିକ ସେସନ୍‌ର ଶୁଭାରମ୍ଭ ଜମାତର ପ୍ରଥା ମୁତାବକ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଆବୃତ୍ତି ସହିତ ହେଲା ଯାହାକୁ ମୋକରମ୍ ଫିରୋଜ୍ ଆଲମ୍ ସାହେବ୍ ଆବୃତ୍ତି କଲେ । ସୁରଃ ଅହ୍‌ଜାବର ଆୟତ ନଂ-୪୧-୪୯ ଆବୃତ୍ତି କରି ତା’ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ଏହାପରେ ମୋକରମ୍ ଆଶିକ୍ ହୁସେନ୍ ସାହେବ୍ ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ଫାର୍ସୀ ମନଜୁମ୍ କଲାମ୍:-

ଅଜବ୍ ନୁରେସ୍ ଦର ଜାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ^{ସ:ଆ:ସ}
 ଅଜବ୍ ଲାଲେସ୍ ଦର ଜାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ^{ସ:ଆ:ସ}
 ରୁ ନିର୍ବାଚିତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଲଳିତ ସ୍ୱରରେ ପଢ଼ିଲେ ଏବଂ ପୁଣି ତା’ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଲେ । ତା’ପରେ ମୋକରମ୍ ଉମର ଶରିଫ୍ ସାହେବ୍ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଭାଷାରେ ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ପବିତ୍ର ମନଜୁମ୍ କଲାମ୍:-
 ହର୍ ତରଫ୍ ଫିକ୍‌ର କୋ
 ଦୌତା କେ ଥକାୟା ହାମ୍‌ଜେ
 କୋଇ ଦିଁ ଦାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍
 ସା ନପାୟା ହମ୍‌ଜେ

ରୁ କିଛି ପଦ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ଗଗନଶ୍ଯମ୍ ସ୍ତୋତ୍ର ନାବାସ ତକ୍‌ସିର ଗୁଞ୍ଜରଣ ହୋଇ ଉଠିଲା ତତ୍ ସହିତ ପ୍ରିୟ ଆକା ସୟଦ୍‌ନା ହଜୁରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନୀନ୍ ଆ:ସକ୍:ଅଙ୍କ ସାରଗର୍ଭକ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଅଭିଭାଷଣର ଶୁଭାରମ୍ଭ

ହେଲା ।

ସୟଦ୍‌ନା ହଜୁରତ୍ ଖାଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଆ:ସକ୍:ଅକ୍ ଅଭିଭାଷଣ

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରଃ ଫାତେହା ଆବୃତ୍ତି ପରେ ହଜୁର ଅନୁଷ୍ଠିତ କହିଲେ କି ଆଜି ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା କାଦିଆନ୍ ଏହା ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଯାପନା ସଭା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଉଣାଅଧିକେ ୧୮ ରୁ ୧୯ ହଜାର ଅହେଉନାହିଁ ଏହି ଗ୍ରାମରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହା ହେଉଛି ଏ ଯୁଗର ସୁଧାରକ ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ବସ୍ତି । ସେହି ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଏବଂ ମେହଦୀ ମାହୁଦ୍ ଯିଏ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୁତାବକ୍ ଏ ଯୁଗରେ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଦ୍ୱାରା ଅଣା ଯାଇଥିବା ଧର୍ମର ତକ୍‌ସିମ୍ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଯେଉଁଠି ଇସଲାମ୍ ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ୍ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟତର କରାଇବା ପାଇଁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷାକୁ ସର୍ବ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱସ୍ତ ରୂପେ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ବୈଭବ ଏବଂ ମହାନ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ବତାଇ ନା କେବଳ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଇସଲାମ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହେଉଥିବା ବିବଶ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ କରିଛନ୍ତି ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇସଲାମ୍ ବିରୋଧି ଏବଂ ଆପଣ ସ:ଆ:ସକ୍ ପବିତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ ମିଥ୍ୟାରୋପ ଲଗାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁହଁକୁ ବନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଇସଲାମ୍ ବିରୋଧି ତତ୍ତ୍ୱ ତାଙ୍କ ଦଲିଲ୍ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷେତ୍ରଭାଷି ପଲ୍ଲୀୟନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ରାସ୍ତା ନଥିଲା । ଆପଣ ଆ:ସକ୍ ରସୁଲ୍ ପ୍ରେମର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ସେ ଅବସ୍ଥାକୁ କେହି ପହଞ୍ଚିନାହିଁ ନା କିଏ ପହଞ୍ଚିପାରିବ । ସେହି ପ୍ରେମଭାବର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ କୃପା ଓ ନିଧର ବର୍ଷାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଆପଣ ଆ:ସକ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ଏ ଅଧ୍ୟାୟ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଦରୁଦ୍ ପାଠ କଲା ଯେ ହୃଦୟ ଓ ମନ ଏଥିରେ ସୁଗନ୍ଧିତ ହୋଇଗଲା । ସେହି ରାତିରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖାଗଲା କି ଫରିଷ୍ଟାମାନେ ପବିତ୍ର ପାଣିର ରୂପରେ ଜ୍ୟୋତିର କଳସକୁ ଆଣି ଏ ଅଧ୍ୟାୟ ଘରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲେ କି ଏହା ହେଉଛି ସେହି ସବୁ ବୈଭବ ଯାହା ତୁମେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲ ।

ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଏକଦା ସୁର୍ତ୍ତାଣୀ ହେଲା ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ଥିଲା କି ମଲ୍‌ଏ ଆଲା (ଫରିଷ୍ଟାଗଣ)ର ଲୋକମାନେ ଚିତ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ୍ ଧର୍ମକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଲ୍‌ଏ ଆଲାଠାରେ ସେହି ଜୀବନ୍ତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ ହୋଇନାହିଁ । ସେଇଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଚିତ୍ତାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଏହି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲି ଯେ ଲୋକମାନେ ଜଣେ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି କହୁଛନ୍ତି କି ହାଜା ରଜୁଲ୍‌ନ୍ ମୁହିବ୍‌ରୁ ରସୁଲ୍‌ଲୁହି ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଯିଏ ରସୁଲ୍‌ଲୁଃ ସ:ଆ:ସକ୍ ପ୍ରେମ କରୁଛି ଓ ଏକଥାର ଅର୍ଥ ଏହା ଥିଲା କି ଏହି ମହାନ ପଦବୀ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସର୍ତ୍ତ ରଖାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ରସୁଲ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ ଯାହାସବୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟରେ

ନିହିତ ଅଛି । ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲୁଖତାଲୀ
ରସୁଲ୍ ପ୍ରେମ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଯୋଗୁ ମୋତେ ଏହି
ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ହଜୁର ଅନୁସ୍ତର କହିଲେ କି ହଜୁରତ୍ ମସିହ
ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଏକଥାକୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏହା
ହେବାର ଥିଲା କି ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଏପରି
ଜଣେ ସତା ପ୍ରେମୀ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ପୁନଃଜୀବନ
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣା କରାଯାଇଥିବା ସେହି
ଦେବଦୂତଙ୍କର ମୁସଲ୍‌ମାନମାନେ ସାଧାରଣତଃ
ଏବଂ ଓଲେମାନମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଆସନ୍ତେ ।
କିନ୍ତୁ ତଥାକଥୂତ ଓଲେମାନମାନେ ନିଜର
କଠୋରପନ୍ଥା ସ୍ୱଭାବ ଓ ମୁଖିତା ଯୋଗୁ ଆପଣ
ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ଏ ଆରୋପ ଲଗାଇବା ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଲେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଲଗାଇ
ଚାଲିଆସି କି ନଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ଆପଣ ଆଁ ହଜୁରତ୍
ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ କମ୍ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ କାଫିର୍
ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ମାନୁଥିବା ଲୋକମାନେ
ମଧ୍ୟ କାଫିର୍ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଓଲଟା
ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆପଣ ଆ:ସଙ୍କ ରସୁଲ୍
ପ୍ରେମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଗଣିତ ଆଲୋଚନା ଦେଖୁଅଛୁ
ଆରବା, ଫୀର୍ଗୀ ଏବଂ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଷାରେ ଆପଣଙ୍କ
ପୁସ୍ତକ, ନିତୀବାଣୀ ଏବଂ ମନକୁମ୍ କଲାମକୁ
ଦେଖୁଛୁ, ସେଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି
ଯେ ଆପଣ ଆ:ସ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ
ଥିବା ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବାର ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି
ପହଂତିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ
ଇଶ୍ୱରପ୍ରେମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ
ପ୍ରେମଭାବରେ ବିଳୀନ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ
ଅଟେ । ଏହିକଥା ଯେତେବେଳେ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର
ଓଲେମା ଏବଂ ସାଧାରଣ ମୁସଲ୍‌ମାନଙ୍କ ଉପରେ
ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣ
ଆ:ସଙ୍କ ବନ୍ଦୁରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି, ଆପଣ ଆ:ସଙ୍କ
ଦାସତ୍ୱରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିଭଳି ବାସ୍ତବିକ
ରୂପେ ସେମାନେ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ
ଦାସତ୍ୱରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆ:ସ ନିଜର
ମନକୁମ୍ କଲାମରେ କହୁଛନ୍ତି:- ବାଦ୍ ଅଜ୍ ଖୁଦା
ବଇଶକେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁଖମ୍‌ମରମ୍

ଗର୍ କୁଫ୍‌ର୍ କି ବଫ୍‌ଦ୍ ବଖୁଦା ସଖ୍‌ଦ୍ କାଫିର୍ମ୍
ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପରେ ମୁହମ୍ମଦ୍
ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବୁଡିରହିଛି । ଯଦି ଇଶ୍ୱର
ଏବଂ ତାର ରସୁଲ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବା ହେଉଛି
କୁଫ୍‌ର୍ (ଅମାନ୍ୟକାରୀ) ତେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଶ
ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ କାଫିର୍ ଅଟେ । ସେହିପରି
ଆପଣ ଆ:ସଙ୍କ ଆରବା ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଯାହାକୁ
ପଢ଼ି ଆରବାୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ
ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କି ଏପରି ପ୍ରେମଭାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ବାଣୀ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ
ଲେଖାଯାଇଥିବାର ନା ଆମେ କେବେ ପଢ଼ିଛୁ ନା
କେବେ ଶୁଣିଛୁ । ଇଶ୍ୱର କରନ୍ତୁ କି ପୃଥିବୀର
ମୁସଲ୍‌ମାନମାନେ ଏହି ରସୁଲ୍ ପ୍ରେମାକୁ ଚିହ୍ନିବୁ
ଏବଂ ମୁସଲ୍‌ମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କୁପ୍ରକୃତିର
ଓଲେମାନମାନଙ୍କ ଭୟ ଯୋଗୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ରସୁଲ୍ ପ୍ରେମାକୁ ଅମାନ୍ୟ
କରିବା ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ନାରାଜର ଶିକାର
ନହୁଅନ୍ତୁ ।

ହଜୁର ଅନୁସ୍ତର ଆ:ସ:ଆ ଏହାପରେ ହଜୁରତ୍
ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଆଁ ହଜୁରତ୍
ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ବୈଭବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିଛି ଇକତେବାସୀର୍ (ଆଲୋଚନା) ଉପସ୍ଥାପନ କରି
କହିଲେ ଯେ ଏହାର ପ୍ରତିଗୋଟି ଶବ୍ଦ ହଜୁରତ୍
ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ କାଫିର୍ କହୁଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରେ ଚାପୁଡ଼ା ସଦୃଶ ।

ସାରା ପୃଥିବୀର ମହାନ ସୁଧାରକ ହେଉଛନ୍ତି
ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସ । ଏହାକୁ ବର୍ଷନା କରି
ହଜୁରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଅସଲ
ବାସ୍ତବିକତା ହେଉଛି ଏହା କି ସମସ୍ତ
ନବାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଫ୍‌ଜଲ୍ (ଗୁଣରେ ବଡ଼)
ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ନବା ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି- ସାରା
ପୃଥିବୀର ମହାନ ସୁଧାରକ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂସାରର ବଡ଼ ବିକ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ
ଅସ୍ଥିରତା ସୁଧୁରିଗଲା ଯିଏ ହଜିଯାଇଥିବା
ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ ପୁଣି ସଂସାରରେ ସ୍ଥାପନ
କରିଦେଲେ ଯିଏ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମକୁ ତର୍କ ଏବଂ
ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ହରାଇଦେଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶଙ୍କାକୁ ନିଃଶେଷ କରିଦେଲେ
ଯିଏ ସମସ୍ତ ନାସ୍ତିକଙ୍କ ସମେତ ଦୂର କରିଦେଲେ
ଏବଂ ମୋକ୍ଷପାପୁ ହେବାର ସମସ୍ତ ସାମାନ୍ ଏବଂ
ବାସ୍ତବିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଶିକ୍ଷାକୁ ପୁନର୍ବାର ମୂଳରୁ ହିଁ
ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ଆପଣ
ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଦଲିଲ୍ ଦେଇ ହଜୁରତ୍
ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଆଁ ହଜୁରତ୍
ସ:ଆ:ସ ସେ ଯୁଗରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲେ
ଯେତେବେଳେ ସାରା ପୃଥିବୀ ଶିର୍କ୍, ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା
ଏବଂ ପ୍ରାଣୀପୂଜାରେ ବ୍ୟାପି ସାରିଥିଲା ଏବଂ
ସମସ୍ତେ ଅସଲ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପରିତ୍ୟାଗ
କରିଦେଇଥିଲେ ଓ ସିଧା ମାର୍ଗକୁ ଭୁଲିଯାଇ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫିର୍କା ଅଲଗା ଅଲଗା ବିଦ୍‌ଅତ୍
(ଅପପ୍ରଥା)ର ମାର୍ଗକୁ ଆପଣେଇ ନେଇଥିଲା ।
ଆରବ ଦେଶରେ ପିତୃଳା ପୂଜାର ପ୍ରଭାବ ବଢ଼ି
ଯାଇଥିଲା । ହାରସ୍‌ରେ ନିଆଁକୁ ପୂଜା କରିବାର
ବଜାର ଗରମ ଥିଲା । ହିନ୍ଦୁରେ ପିତୃଳା ପୂଜା
ବ୍ୟତୀତ ଆହୁରି ଶହ ଶହ ପ୍ରକାରର ପ୍ରାଣୀ
ଉପାସନା ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା ଓ ସେ ସମୟରେ
ଅନେକ ପୁରାଣ ଓ ପୋଥି ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ
ଅନେକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ନିଜେ ଇଶ୍ୱର
ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଅବତାରମାନଙ୍କର ପୂଜା
କରିବାର ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିଗଲା । ପାତ୍ରୀ ଜନ୍
ତେଡ୍‌ନିପୋର୍ ସାହେବ୍ ଏବଂ ଅନେକ ଅଂଗ୍ରେଜ୍
ଜ୍ଞାନୀଙ୍କ କଥନ ଅନୁସାରେ ସେ ସମୟରେ ଇସାଇ
ଧର୍ମଠାରୁ ଖରାପ ଧର୍ମ ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା
ଓ ପାତ୍ରୀମାନଙ୍କର କୃତଚିତ୍ତ ଓ ଖରାପ ପ୍ରକୃତି
ଦ୍ୱାରା ଇସାଇ ଧର୍ମ ଉପରେ ଏକପ୍ରକାର ଦାଗ
ଲାଗିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଇସାଇ ଧର୍ମରେ ନା ଜଣେ
ନା ଗୋଟିଏ ନା ଦୁଇଟି ବରଂ ଅନେକ ବସ୍ତୁ
ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିସାରିଥିଲା । ସ୍ୱତରାଂ
ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଏହିପରି ସର୍ବବ୍ୟାପକ
ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ସମୟରେ ପ୍ରକଟ ହେବା ହିଁ ସ୍ୱୟଂ
ସେ ସମୟର ପରିବେଶ ହିଁ ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ ଓ
ସୁଧାରକକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ହିଦାୟତର
ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଏବଂ ପୁଣି (ଆଁ ହଜୁରତ୍
ସ:ଆ:ସ) ପ୍ରକଟ ହୋଇ ଏକ ବିଶ୍ୱକୁ ଏକଶ୍ୱରବାଦ
ଏବଂ ସୁକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆଲୋକିତ କଲେ ଏବଂ
ଶିର୍କ୍ ଓ ପ୍ରାଣୀ ପୂଜାର ମୂଲୋପାତନ କରିବା
ଏକଥାର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଯେ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସ
ହେଉଛନ୍ତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ସତା ରସୁଲ୍ ଏବଂ ସମସ୍ତ
ରସୁଲ୍‌ମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ।

ପୁଣି ଏକଥାକୁ ବର୍ଷନା କରି କହୁଛନ୍ତି କି ଆଁ
ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଅଲ୍ଲୁଖତାଲୀଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିକୁ ହାସଲ
କରିବାର ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକା ଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତ
ଅନ୍ୟୋମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ।
ହଜୁରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି:- ଯେହେତୁ
ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସ ନିଜର ଅନ୍ତଃ ପବିତ୍ରତା,
ବିଶାଳ ହୃଦୟତା, ସମ୍ମାନ ଓ ଲଜ୍ଜାଶାଳ, ସତ୍ୟତା
ଓ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଭରଷା ରଖିବା ଓ
ଇଶ୍ୱର ଭକ୍ତି କରିବା ଏବଂ ଇଶ୍ୱରପ୍ରେମର ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସବୁ ଅନ୍ୟୋମାନଙ୍କଠାରୁ ବଳିକରି ଥିଲେ
ଓ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଉତମ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଉଚ୍ଚତମ
ଓ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ସେଇଥିପାଇଁ ମହାମଣ୍ଡିତ ଇଶ୍ୱର
ତାଙ୍କ ସୁଗନ୍ଧକୁ ବିଶେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରି
ସବୁଠାରୁ ଅଧିକା ସୁଗନ୍ଧିତ କଲେ । ଏବଂ ସେହି
ହୃଦୟ ଯାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମରୁ ଆସିଥିବା (ମୁନି
ରସି ଏବଂ ନବା) ଏବଂ ପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା
ମୁନି ରସି ଏବଂ ନବାଙ୍କ ହୃଦୟ ଠାରୁ ପବିତ୍ରତମ
ଓ ଉନ୍ନତ୍ତ, ନିରାହ ଏବଂ ଆଲୋକିତ ଥିଲା ତାହା
ସେ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେଲା ଯେ ତା
ଉପରେ ଏଶ୍ୱରିକ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଯାହା

ଅସ୍ୱଲିନ୍ ଓ ଆଶ୍‌ରିନ୍ (ପୂର୍ବ ଓ ପର) ଏଶ୍ୱରିକ
ବାଣୀଠାରୁ ମଜବୁତ୍, ବିଶାଳ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ
ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ, ବିଶାଳ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ଆଲାନା
ହେଉ । କହୁଛନ୍ତି- ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁ ପବିତ୍ର
କୋରାନ୍ ଏପରି ଉଚ୍ଚତମ ବୈଭବ ନିଜ ଭିତରେ
ରଖିଛି ଯେ ଯାହାର ପ୍ରଖର ରଶ୍ମୀ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ କିରଣ
ସମ୍ମୁଖରେ ବିଗତ ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକର ଚମତ୍କ
ଧ୍ୱନି ହୋଇଯାଉଛି । କୌଣସି ବୁଦ୍ଧି ଏପରି
ସତ୍ୟତାକୁ ବାହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ
ହିଁ ସେଥିରେ ଦରଜ ହୋଇନଥିବ । କୌଣସି ଚିନ୍ତା
ଏପରି ବୁଦ୍ଧିମାନ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବ
ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଉପସ୍ଥାପନ ନକରିଥିବ ।
କୌଣସି ଭାଷଣ ଏପରି ମଜବୁତ୍ ପ୍ରଭାବ କୌଣସି
ହୃଦୟ ଉପରେ ପକାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେପରି
ମଜବୁତ୍ ଏବଂ ବୈଭବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ସେ ଲକ୍ଷ
ଲକ୍ଷ ହୃଦୟ ଉପରେ ପକାଉଅଛି । ସେ ନିଶ୍ଚିତ
ରୂପେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲାନା ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ସେ ସବୁକିଛି ମିଳିଥାଏ
ଯାହା ଜଣେ ମାଗିବା ବାଲାକୁ ଉଚ୍ଚତମ ଜ୍ଞାନସ୍ତର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂତାଇବା ପାଇଁ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ହଜୁର କହିଲେ କି ଏହା ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର
ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ । ଏ ଶିକ୍ଷାରୁ ବାହାର, କୌଣସି କଥା
ନାହିଁ । ତେବେ ପୁଣି କିପରି ଏ ଆରୋପ
ଲଗାଯାଇପାରେ କି ନଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ (ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଶରଣ
ଯେ) ଆପଣ ଆ:ସ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏବଂ
ପବିତ୍ର କୋରାନର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କମ୍ କରିଛନ୍ତି ?
ଦରୁଦ୍ ଶରିଫ୍ ପଢ଼ିବାର ହିକମତ୍ ବର୍ଷନା
କରି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି
କି ଯଦିତ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କାହାର
ଦୁଆର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଭିତରେ
ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ରହସ୍ୟ ରହିଛି । ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରେମ ଯୋଗୁ କାହାପାଇଁ ରହେମତ୍
(କରୁଣା) ଏବଂ ବରକତ୍ ଚାହିଁଥାଏ ସେ ତା ନିଜସ୍ୱ
ପ୍ରେମ ଯୋଗୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ଗୋଟିଏ
ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ । ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆଁ ହଜୁରତ୍
ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ଅସୀମ ରହିଛି
ସେଇଥିପାଇଁ ଦରୁଦ୍ ପ୍ରେରଣା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ତାର ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରେମଦ୍ୱାରା ଆଁ ହଜୁରତ୍
ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବରକତ୍ ଚାହିଁଥାଏ ସେ ସେହି
ବରକତ୍‌ରୁ ନିଜ ଉତ୍ସାହର ଭାଗ ପାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୋସ୍ ବିନା ଏବଂ ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରେମକୁ
ପରିପ୍ରକାଶ କରିବା ବିନା ଏହା ବହୁତ କମ୍ ଜାହିର୍
ହୋଇଥାଏ ।

ହଜୁର ଅନୁସ୍ତର ଦୁଆ କରିବା ସମୟରେ
କହିଲେ:- ଅଲ୍ଲୁଖତାଲୀ ଦରୁଦ୍ ଶରିଫ୍ ପଢ଼ିବା
ସମୟରେ ସେହି ଉତ୍ସାହକୁ ଆମ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି
କରୁ ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଓ ବାସ୍ତବିକ ରୂପେ
ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଉପରେ ଦରୁଦ୍ ପ୍ରେରଣା
କରିବା ବାଲା ହେଉ । ଏବଂ ସେହି ସଫଳତା ଗୁଡ଼ିକୁ
ଓ ବିଜୟକୁ ଦେଖିବା ଏବଂ ସେଥିରୁ ଭାଗ
ପାଇବାବାଲା ହେବା ଯାହାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଲ୍ଲୁଖତାଲୀ
ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ
ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଆମକୁ
କେବଳ ଏବଂ କେବଳ ଏତିକି ଆବଶ୍ୟକ କି
ଅଲ୍ଲୁଖତାଲୀ ଆମଠାରୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏବେ
ତାହା ସେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ
ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ହଜୁରତ୍
ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ହକ୍‌କୁ ପ୍ରଦାନକାରୀ
ହେବା । ଆମ ଦରୁଦ୍ ଆଁ ହଜୁରତ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ପହଂତି
ପୁଣି ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବରକାତ୍‌ର ଅଂଶଦାର
କରୁ । ଯାହାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଲ୍ଲୁଖତାଲୀ ଆଁ ହଜୁରତ୍
ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ କରିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲୁଖତାଲୀ ଆମକୁ

ଅଖ୍‌ବାର୍ ବଦରର ସୁମାରା (ଅଙ୍କ) ଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ

ହଜୁରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ସମୟର ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ “ଅଖ୍‌ବାର୍ ବଦର” ୧୯୫୭
ମସିହାରୁ ଲଗାତାର କାଦିଆନ୍ ଦାରୁଲ୍ ଅମାନ୍‌ରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛି । ଏବଂ ଜମାତର୍
ଲୋକମାନଙ୍କର ଦିନୀ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରୁଅଛି । ଏଥିରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଆୟତ,
ଆହାଦିଶେ ନବଫୁୟା (ନବା ସ:ଆ:ସଙ୍କର କଥନ), ହଜୁରତ୍ ଅକଦସ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ
ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍ ଓ ଲେଖନୀ ବ୍ୟତୀତ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତର ଆ:ସ:ଆଙ୍କ ତାଜା ଖୁଦ୍‌ବାକୁମ୍‌ମା ଓ
ଅଭିଭାଷଣ ଓ ପ୍ରାଣବର୍ଦ୍ଧକ ବାର୍ତ୍ତାମାନ, ଖୁଦ୍‌ବାକୁମ୍‌ମା ପ୍ରଶ୍ଵୋତର ଏବଂ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତରଙ୍କ
ଦୌରା (ଗସ୍ତ) ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଂସାରିକ ଶିକ୍ଷାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ରିପୋର୍ଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ଏହାକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା, ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପହଂତାଇବା, ତା ଉପରେ ଅମଳ କରିବା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଓ ନିଜ
ପିଲାମାନଙ୍କର ତାଲିମ୍ ତରବିୟତ କରିବା ହେଉଛି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏହି ସମସ୍ତ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଅଖ୍‌ବାର୍ ବଦରର ସୁମାରା (ଅଙ୍କ) ଗୁଡ଼ିକୁ ହେପାଜତ୍
ସହିତ ନିଜ ନିକଟରେ ସୁରକ୍ଷା ରଖିବା ହେଉଛି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ।
ଦାନି, ତାଲିମ୍ ଓ ତରବିୟତ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏହି ପବିତ୍ର ଖବରକାଗଜ ଏହା ଚାହୁଁଛି
ଯେ ତାର ସମ୍ମାନ କରାଯାଉ । ସ୍ୱତରାଂ ଏହାକୁ ଅଦରକାରୀ ବସ୍ତୁ ରୂପେ ବିକ୍ରି କରିବା
ହେଉଛି ଏହାର ସମ୍ମାନକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରିବା ସହିତ ସମାନ । ଯଦି ଏହାକୁ ସମ୍ମାନିତା ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେଉନଥିବ ତେବେ ଅତି ସମ୍ମାନ ସହିତ ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ପବିତ୍ର
ଲେଖନୀ ଗୁଡ଼ିକର ଅସମ୍ମାନ ନହେବ । ଆଶା କରୁଛୁ କି ଜମାତର୍ ସଦସ୍ୟଗଣ ଏଥିପ୍ରତି
ବିଶେଷ ରୂପେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଓ ଏଥିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଲାଭ ଉଠାଇ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ
କରିବେ ।

(ବଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ)

ଏହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।
 ହଜୁର କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବର୍ଷଟି ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି କିଛି ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଚଳିତ ଘଟଣା ଓ ଆଉ କିଛି ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଦୁଇଦିନ ଓ ଦୁଇରାତି ବାକି ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହି ଶେଷ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଦରୁଦରେ ଭରି ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ନୁଆବର୍ଷର ସ୍ୱାଗତ ମଧ୍ୟ ଦରୁଦ୍ ଏବଂ ସଲାମ୍ ଦ୍ୱାରା କରନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ଶିଶୁରୁ ଶିଶୁତର ସେହି ସବୁ ବରକତ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ହାସଲ କରିପାରିବା ଯାହା ସବୁ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଅସ୍ତିତ୍ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ରହିଛି । ଅଲ୍ଲାତାଲା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିରୋଧୀଙ୍କ ଠାରୁ ଆମକୁ ବଂଚାନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦେଉ । ଆମିନ ।
 ଏହାପରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତର ଅ:ବ:ଅ ଗଭୀର ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇଲେ । ଦୁଆ କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତର ଜଲ୍ ସାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟରେ କହିଲେ କି କାବିଆନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୪୮ଟି ଦେଶରୁ ମୋଟ ୧୮୮୬୪ ଏବଂ ଲଣ୍ଡନରୁ ୫୩୪୫ ସଦସ୍ୟ ଏହି ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାପରେ କାବିଆନର ଷେକରୁ ବିଭିନ୍ନ ତରୀନା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା ଏବଂ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଓ ତକ୍ ବାରର ଗଗନଶୃଙ୍ଖଳା ନାରୀ ସହିତ ଏହି ଜଲ୍ ସା ନିଜର ସମସ୍ତ ବରକତ୍ ସାଥରେ ନେଇ ବୈଭବପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସମାପ୍ତି କଲା । ଅଲ୍ଲାତାଲା ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବାରମ୍ବାର ଆମ ଜୀବନରେ ଆଣନ୍ତୁ । ଆମିନ । କ୍ରମଶଃ...

ପୃଷ୍ଠା- ୧ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ...
 ତେବେ ଏମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଜି ହେଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଉପଦେଶାବଳୀକୁ ଏତେ ସୁସ୍ଥତାର ସହିତ ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ବ୍ୟାକୁଳ ରହୁଥିଲେ ।
 ହଜୁରତ୍ ଅବୁଲି ଯସର୍ ରିଫ୍ତାୟତ୍ କରୁଛନ୍ତି କି ବନ୍ଦୁ ହରାମ୍ ନୁହେଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ମୋର ମାଲ୍ ଥିଲା । ମୁଁ କିଛି ଟଙ୍କା ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି । ସେ ମୋତେ କରଜ ଦେବାର ଥିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଡ଼କୁ ଗଲି, ସଲାମ୍ କହିଲି ଓ ପଚାରିଲି ଯେ ସେ କାହାନ୍ତି । ସେମାନେ କହିଲେ ସେ ଏଠି ଘରେ ଅଛି । ଘରୁ ଉତର ଆସିଲା ନାହିଁ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାବାଳକ ହୋଇନଥିଲା, ସେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି କି ତୁମ ବାପା କାହାନ୍ତି ? ସେ କହିଲା ମୋ ବାପା ଆପଣଙ୍କ ପାଟି ଶୁଣି ମୋ ମାଆଙ୍କ ଛପର ଖଟ ଭିତରେ ପଶିଗଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପଲକ ପଛପଟେ ଲୁଚିଗଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି ବାହାରି ଆସ କାରଣ ମୋତେ ଜଣାପଡ଼ିଗଲା ଯେ ସେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି । ଅବୁଲି ଯସର୍ କହୁଛନ୍ତି କି ସୁତରାଂ ସେ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲା । ମୁଁ କହିଲି ତୁମେ କାହିଁକି ମୋତେ ଲୁଚୁଥିଲ ? ସେ କହିଲା ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଶି ମୁଁ ତୁମକୁ ବତାଉଛି ଓ ତୁମ ନିକଟରେ ମିଛ କହିବି ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଶି ! ମୁଁ ତରିଲି ଯେ ତୁମକୁ କିପରି ମିଛ କହିବି ଓ ତୁମଠାରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରି ପୁଣି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭଙ୍ଗ କରିବି (ଅର୍ଥାତ୍) ମିଛ କହିବି କି ଠିକ୍ ଅଛି ମୁଁ ଅମୁକ ଦିନ ଏବଂ ଅମୁକ ସମୟରେ ତୁମ ଅର୍ଥକୁ ଦେଇଦେବି କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରା କରିପାରିବି ନାହିଁ ଓ ଏହା ମିଛକଥା ହେବ । ପୁଣି କହିଲା ଯେ ଆପଣ ତ ହେଉଛନ୍ତି ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ ସ:ଆ:ସକ୍ ସାହାବା କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଶି । ମୁଁ ହେଉଛି ଅସହାୟ । ଅବୁଲି ଯସର୍ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି ଏଥିରେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ରାଶି କଣ ପ୍ରକୃତରେ ଖାଉଅଛ ?

ସେ କହିଲା ହଁ ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଶି । ମୁଁ କହିଲ ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଶି ? ପୁଣି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି କି ତୁମେ ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଶି ଖାଇ କହୁଛ ଯେ ତୁମେ ମୋହତାକ୍ (ଅସହାୟ) ଅଟ ? ସେ କହିଲା ହଁ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ରାଶି । ମୁଁ ତୁତାୟ ଥର କହିଲି କଣ ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଶି ? ସେ କହିଲା ହଁ ଅଲ୍ଲାତାଲା ରାଶି । ହଜୁରତ୍ ଅବୁଲି ଯସର୍ ସେହି କ୍ଷଣି ନିଜର ଲେଖାକୁ ଆଣି ନିଜ ହାତ ଦ୍ୱାରା ଲିଭାଇଦେଲେ ଯେଉଁଥିରେ କରଜ ଫେରାଇଦେବା ବିଷୟରେ ଲେଖାହୋଇଥିଲା । ତାକୁ ଲିଭାଇ ଦେଇ କହିଲେ କି ଯଦି ତୁମକୁ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ମିଳିବ ତେବେ ମୋତେ ଫେରାଇଦେବ ନଚେତ୍ ତୁମେ ହେଉଛ ସ୍ୱାଧିନ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ସାକ୍ଷୀ ଦେଉଅଛି କି ମୋର ଏହି ଦୁଇଆଖୁର ବସାରତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଦୁଇଟି ଅଙ୍ଗୁଳି ନିଜ ଆଖୁପତ୍ରରେ ରଖୁଲି ଏବଂ ମୋର ଏହି ଦୁଇଟି କାନର ଶୁଣିବା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ମୋର ହୃଦୟ ସେହି କଥାକୁ ମନେରଖୁଛି ଏବଂ ସେ ହୃଦୟ ଆଡ଼କୁ ଜସାରା କରି କହିଲେ ଯେ ମୁଁ ସାକ୍ଷୀ ଦେଉଅଛି କି ମୁଁ ସେ ସମୟରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ ସ:ଆ:ସକ୍ ଦେଖୁଅଛି । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଲେଖାଟିକୁ ସେ ଲିଭାଇଲେ ଏବଂ ମୁକ୍ତ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ମୋର ଆଖୁଦ୍ୱାରା, ନିଜ କାନଦ୍ୱାରା ଏବଂ ନିଜ ହୃଦୟ ଦ୍ୱାରା ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ ସ:ଆ:ସକ୍ ଦେଖୁଅଛି । ଏବଂ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହୁଥିଲେ କି ଯିଏ କୌଣସି ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମହଲତ୍ ଦେଲା ବା ତାର ସମସ୍ତ ଆର୍ଥକ ବୋଝକୁ ଓହ୍ଲାଇଦେଲା ଅଲ୍ଲାତାଲା ତାକୁ ନିଜ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ସ୍ଥାନ ଦେବ । (ସହି ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଜୁହଦ୍...ହଦିସ୍ ୭୫୧୨) ତେବେ ମୁଁ ତୁମ ବୋଝକୁ ଓହ୍ଲାଇଦେଲି କାରଣ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟାକୁ ଖୋଜୁଛି । ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ଭୟର ଏହା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ଯଦିକିଛି ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ତେବେ ତାହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ହାସଲ କରିବାର ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସାଂସାରିକ ଲାଭ ।
 ହଜୁରତ୍ ଅବୁଲି ଯସର୍ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଉମ୍ମରେ ହଦିସ୍ ବର୍ଷନା କରିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଗଲେ । ଏକଦା ଅବାଦା ବିନ୍ ଓଲିଦ୍ ଠାରୁ ଦୁଇଟି ହଦିସ୍ ବୟାନ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଥିଲା କି ଆଖୁ ଓ କାନରେ ଅଙ୍ଗୁଳି ରଖି କହୁଥିଲେ କି ଏହି ଆଖୁ ଏ ଘଟଣାକୁ ଦେଖୁଛି ଓ ଏହି କାନ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଠାରୁ ବର୍ଷନା କରିବାର ଶୁଣିଛି । (ସହି ମୁସଲିମ୍ କିତାବୁଲ୍ ଜୁହଦ୍..... ହଦିସ୍ ୭୫୧୨, ୭୫୧୩)
 ହଜୁରତ୍ ଅବୁଲି ଯସର୍ଙ୍କ ଜଣେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ଉମ୍ମେର୍ ଥିଲା ଯିଏ ଉମ୍ମରୋଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ହଜୁରତ୍ ଉମ୍ମେର୍ ଉମ୍ମରେ ହଜୁରତ୍ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବୁଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁତ୍ର (ପିଉସା) ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁତ୍ର ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ଯସର୍ ଥିଲେ ଯିଏ ଲୁବାବା ବିନ୍ତ୍ ହାରିସ୍ଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଆଉଜଣେ ପୁଅଙ୍କ ନାମ ହବିବ୍ ଥିଲା ଯାହାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଉମ୍ମେର୍ ଓଲିଦ୍ । ତାଙ୍କର ଆଇଶା ନାମକ ଜଣେ ଝିଅଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଉମ୍ମେର୍ ରିଆଆ ଥିଲା । ସେ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବୟସ କୋଡିଏ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହଜୁରତ୍ ଅମିରେ ମାଝିୟାଙ୍କ ସମୟରେ ୫୫ହିଜ୍ରିରେ ହେଲା । (ତବକାତୁଲ୍ ଜୁବରା, ଖଖ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୩୬, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍ଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)
 ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଜବ ପଦମର୍ଯ୍ୟଦା ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ସହିତ ଭକ୍ତି କରିବାର ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଲେ । ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କୁ

ଭୟ କରିବାର ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଲେ । ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ଉପଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ହୃଦୟର ଗଭୀରତମ ପ୍ରଦେଶରେ ଗ୍ରହଣ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଲେ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପଦମର୍ଯ୍ୟଦା ଉନ୍ନତରୁ ଉନ୍ନତତର କରିଚାଲନ୍ତୁ ।

ପୃଷ୍ଠା- ୧୧ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ...
 ଅନୁସ୍ତରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଅସ୍ତିତ୍ ଉକ୍ତ ଦେଖାଣିଆ ମନୋଭାବଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ହଜୁରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ର ସ୍ୱଭାବର ।
 ଜଣେ ଆଫ୍ରିକିୟ ଆମେରିକାନ୍ ନୃତ୍ୟ ମୁସଲିମ୍ ଅବଦୁଲ୍ ଅଜିଜ୍ ସାହେବ୍ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି:- ଏଠି ମସଜିଦ୍ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଏହା ବହୁତ ଭଲ ସେଂଟର୍ ହୋଇଗଲା । କୁହାଯାଇଥାଏ କି ପରିବେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ଦଶବର୍ଷ ଲାଗିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଦୁଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମାଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଛି, ଯେଉଁଥିରୁ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ନିଷ୍ଠା ରହିଛି ତେବେ ଏକାଠି ମିଳିମିଶି କାମ କରାଯାଇପାରେ । ହଜୁର ଅନୁସ୍ତର ଯାହାକିଛି କହିଲେ ତାହା ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା । ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ କରିଦେଉଥିବା ବାତା ଅଟେ । ହଜୁରଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ।
 ଜଣେ ଆଫ୍ରିକାୟ ଆମେରିକାୟ ମହିଳା ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି (ସେ ନିଜ ଚର୍ଚ୍ଚର ଟ୍ରଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି):- ଏଠାରେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ମୁସଲିମାନ୍ ସଂଗଠନ ମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥାଉ । କିନ୍ତୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାରେ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବଳି ଆଉ କେ କହି ନାହିଁ । ଏମାନେ ନିଜେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି ଓ ସମ୍ପର୍କକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଇସଲାମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିଖିପାରିବୁ । ମୁଁ ଅନେକ ବର୍ଷ ହେବ ଅହେମଦୀ ଜମାତ୍ ସହିତ

ଯୋଗାଯୋଗ ରଖୁଛି । ଏହି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟ ଅଜାଳିକାଟି ଏ ଜମାତ୍ ପାଇଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ବୃଦ୍ଧି ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ମସଜିଦ୍କୁ ଆସିପାରିବେ । ଆପଣମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି “ପ୍ରେମ ସଭିକ୍ ପାଇଁ ଘୃଣା କାହାକୁ ନାହିଁ” ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତମ ବାତା ଏବଂ ବହୁତ ଗଭୀର, ଶିକ୍ଷଣୀୟ ବାତା । ଏହା ଆମର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଶିଖାଉଛି ଯେ ଆପୋଷରେ ପ୍ରେମ କରିବା ଓ ଭଲପାଇବା କେତେ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ସମାଜରେ ଏହି ମସଜିଦ୍ଟି ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇଛି ।

ଜଣେ ଆଫ୍ରିକାୟ ଆମେରିକାନ୍ ମହିଳା ହବିବା ମୁସଲିମା ସାହିବା ନିଜର ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ:- ଏ ଜଲାକାରେ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ ହେବା ବହୁତ ହିଁ ଉତମ ପଦକ୍ଷେପ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଏକାଠି ହେବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଉତମ ସ୍ଥାନ ମିଳିଗଲା । ଏଭଳି ଅଜାଳିକା ତ ବହୁତ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି କଣ ଆପଣମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କମ୍ୟୁନିଟି ସେଂଟର୍ରେ ଖୋଲା ହୃଦୟତାର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି କି । ଏହା ଦେଖି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା ଯେ ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଖୋଲା ହୃଦୟର ସହିତ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଇଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଅସଲ ଇସଲାମ୍ ଓ ଏହା ହିଁ ଅହେମଦୀ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଶେଷତା ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ହଜୁର ଅନୁସ୍ତରଙ୍କ ଭାଷଣ ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ସେଥିରୁ ବହୁତ କିଛି ଶିଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ଆଶା କରୁଛି ଯେ ଆମେ ତାହା ସବୁ ନିଜ ଜୀବନର ଅଂଶ ରୂପେ ବନାଇବୁ । ହଜୁର ଅନୁସ୍ତରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରୁ ବିନମ୍ରତା ବାରି ହୋଇପଡୁଛି । ଯଦି ହଜୁର ଅନୁସ୍ତରଙ୍କ ଉପଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ଅମଳ କରାଯିବ ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସିଧା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା । (କ୍ରମଶଃ...) (ବହୁଘାଲା ଅଖ୍ ବାର ବଦର୍ ଉର୍ଦ୍ଦୁ, ୧୩ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୧୮ ଏବଂ ୩୧୧୦ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୯)

ପରମାଣୁ ବୋମା ଉତାପର କୁପ୍ରଭାବରୁ ସୁରକ୍ଷା ରହିବା ନିମନ୍ତେ ହୋମିଓପାଥିକ୍ ଔଷଧ

ହଜୁରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ ଦୟା ପରବଶ ହୋଇ ପରମାଣୁ ଉତାପର କୁପ୍ରଭାବରୁ ସୁରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପୂର୍ବରକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଔଷଧକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ତତ୍ ସହିତ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ ଦୁଆ କର ଯେ ଅଲ୍ଲାତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶେଷ ଓ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିଜର ସୁରକ୍ଷାରେ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ !

ହୁ ଓ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଶାଫି

ବୟସ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ:-
 (1)Carinosin CM (2)Radium Brom CM
 ୧୦ ରୁ ୧୫ ବର୍ଷ ପିଲାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ:-
 (1)Carinosin 100 (2)Radium Brom 1000
 ୧୦ ରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ:-
 (1)Carinosin 200 (2)Radium Brom 200

ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ୧ ନଂ ଔଷଧରୁ ଏକ ପାନ ଖାଇବେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସପ୍ତାହରେ ୨ ନଂ ଔଷଧରୁ ଏକ ପାନ ଖାଇବେ । ତୃତୀୟ ସପ୍ତାହରେ ୧ ନଂ ଔଷଧରୁ ଏକ ପାନ ଖାଇବେ ଓ ଚତୁର୍ଥ ସପ୍ତାହରେ ୨ ନଂ ଔଷଧରୁ ଏକ ପାନ ଖାଇବେ । ଏହି ଅନୁକ୍ରମରେ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଓ ବୟସ୍କମାନେ ଦୁଇଟି ଯାକ ଔଷଧରୁ ୩ ରୁ ୪ ପାନ ଲେଖାଏଁ ଖାଇବେ ।
 (ହଫିଜ୍ ଅହେମଦ୍ ଭଟ୍, ଲଣ୍ଡନ୍, ହୋମିଓପାଥିକ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ୍ ୟୁ.କେ)
 (ଅଖ୍ ବାର୍ ଅଲ୍ ଫକ୍ ଇଂ ଚର୍ଚ୍ଚନା ସିନାଲ୍ ୧୨ ମଇ ୨୦୧୭ କୁ ଧନ୍ୟବାଦ)

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ତ, ଅଂ, ଅଂ, ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ପଢ଼ିନେବେ ।

ପୃଷ୍ଠା- ୧୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟା...

ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ, ଆମେ ଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ଯେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଃଖ ଏବଂ ସୁଖ ଅବସରରେ ଆମେ ଆପଣ ପତୋଶୀମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରୁକୁ ଯେଉଁଦିନେବୁ, ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରାମ ପହଂଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ସୁତରାଂ ମୋର ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି କି ଆପଣମାନେ ଏହା ସବୁକିଛି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବାର ଦେଖିବେ । ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠି ଯେଉଁଠି ଏହି ସହରରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଅଜାଳିକା ରୂପେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇଛି ତା'ଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକା ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠି ଆଧ୍ୟାତ୍ଠିକ ରୂପେ ଏହି ସହରର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ପ୍ରେମ ଓ ସ୍ଠେହକୁ ପ୍ରସାର କରି ଏହି ସହର ଓ ଏହି ସମାଜକୁ ଆହୁରି ଅଧିକା ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବାର କାରଣ ହେବ । ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠି ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତ ଶାନ୍ତି ପ୍ରିୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଓ ଆଶାର କିରଣ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

ଏତିକି କହି ମୁଁ ଏ ଆଶା କରୁଛି ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି କି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସହରର ବାସିନ୍ଦା ଅଟନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତେ ଯେ କେହି ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁ ଓ କୌଣସି ଧର୍ମ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ ନା କାହିଁ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ମିଳିମିଶି ସମାଜର ଏକତା ଖାତିର କାମ କରିବେ ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ସମାଜ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏପରି କୁହାଯାଏ କି ଫିଲା ତେଲ୍ଠିୟା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ କଲୋନୀୟାଲ୍ ସହର ଯାହା ଏହି ଦେଶରେ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ଉପାସନା କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିବାର କାନୁନ୍ ପାସ କରିଛି । ତତ୍ଠସହିତ ଏହା କି ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଐତିହାସିକ ସହର ଯେଉଁଠାରେ Declaration of Independence ରେ ଦସ୍ତଖତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ସହରର ଏକ ଗୌରବପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ ରହିଛି । ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା କି ଏହି ସହରର ଅଧିବାସୀମାନେ ନିଜର ମହାନ ଅତୀତକୁ ମନେରଖିବେ ଏବଂ ଆସନ୍ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଐତିହାସିକ ଘଟଣା ଆପଣଙ୍କ ଜାତିର ଏକ ଲକ୍ଷଣ ରୂପେ ଚିହ୍ନିତ ହେଉ ।

ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଏହି ସହର ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଦୀପ ହୋଇଯାଉ ଏବଂ ଏହି ସହରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିବାସୀ ନା କେବଳ ଏହି ସହରରେ ବରଂ ସମଗ୍ର United State of America ରେ ଏବଂ ପୁଣି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବେ ।

ଯଦିତ ଆମ ଜମାତ୍ଠ ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ ମାତ୍ରାରେ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଉଛି କି ଅହେମଦୀୟା ମୁସ୍ଲିମ୍ ଜମାତ୍ଠ ସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ପ୍ରୋଗ୍ରାମର ଅଂଶିଦାର ରହିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବ । ଇଶ୍ଠର କରନ୍ତୁ କି ବାସ୍ତବିକ ଶାନ୍ତି ସମସ୍ତ ସହର ଓ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିସ୍ତାର ଲାଭ କରୁ । ପରିଶେଷରେ ମୁଁ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ଯେ ଆପଣମାନେ ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ସାମିଲ୍ ହେଲେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ଠତାଲା ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଧନ୍ୟବାଦ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଏହି ଅଭିଭାଷଣ ୬:୨୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଶେଷରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଦୁଆ କରାଇଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଅଭିଭାଷଣର ପରିସମାପ୍ତିରେ ଅତିଥିମାନେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛିଡା ହୋଇ କରତାଳି ଲଗାଇଲେ । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଷ୍ଟେଜ୍ଠ ଉପରେ ବସିଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏହାପରେ ତିନି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଖାଇବା ପରେ ଅତିଥିମାନେ ଜଣ ଜଣ ହୋଇ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ଠ କଲେ । ଅତିଥିମାନେ ଗୋଟିଏ ଧାତିରେ ଛିଡା ହୋଇ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ସହିତ ମିଶ୍ଠୁଥିଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ଠାଳାପ କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ଅତିଥିମାନେ ମଧ୍ୟ ଫଟୋ ଉତୋଳନ କରୁଥିଲେ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଠିକ୍ଠ ୮:୩୦ରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ନମାଜ ମଗ୍ଠରିବ୍ଠ ଏବଂ ଇଶା ଜମା କରି ପଢ଼ାଇଲେ । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ମସ୍ତକିଦ୍ଠ ବଜ୍ରତୁଲ୍ଠ ଆର୍ଠିୟତର ଉଦ୍ଠାଟନା ଉତ୍ଠବ ଅବସରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଦ୍ଠାରା ପ୍ରଦତ୍ଠ ଅଭିଭାଷଣ ପରେ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଆଜିର ଏ ଅଭିଭାଷଣ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା ଏବଂ ଅନେକ ଅତିଥି ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଫିଲା ତେଲ୍ଠିୟା ସହରର ମେୟର୍ ଜିମ୍ କେନି ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ:- ଜମାତ୍ଠର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୋର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ଠମାନ ଏହା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଅଜାଳିକା ନିର୍ମାଣ ହୋଇସାରିଛି । ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଇନ୍ଠେଷ୍ଟମେନ୍ଟ୍ଠ । ଏହି ସ୍ଥାନଟି ବହୁତ ଉପାଦେୟ ସ୍ଥାନ । ମୁଁ ଜମାତ୍ଠ ସମ୍ପର୍କରେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କି ଏ ଜମାତ୍ଠ ସେବା କରିବାରେ ବିଶ୍ଠାସ ରଖିଥାଏ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସହରର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଏହି ସେବା ଉଚିତ୍ଠ । ଯଦି ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକେ ଆମ ଆଖପାଖର ପତୋଶୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉତମ ନାଗରିକ ରୂପେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବାର ସଫଳ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବୋଧର ଧାରଣାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଆମର ଏହି ସହର ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଏ ଇଲାକା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବହୁତ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ଠନ ହେବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ସହିତ ମିଶି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା । ହଜୁର୍ଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଠ ଏକ ମହାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ଠିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଠ ଅଟେ । ହଜୁର୍ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଦୂରଦୃଷ୍ଟୀ । ହଜୁର୍ଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ହିଁ ଆମକୁ ଏପରି ଅନୁଭବ କରାଉଛି ଯେ ସେ କେତେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ସେଇଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ୍ଠତାଲା ତାଙ୍କୁ ଏପରି ମହାନ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ନିମନ୍ତେ ନିର୍ବାଚିତ କରିଛନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ଠକାର୍ଠ ବହୁତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ହଜୁର୍ ଫିଲା ତେଲ୍ଠିୟାର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ । ହଜୁର୍ ଏଠିକାର ଇଷ୍ଟି ଏବଂ ଇମ୍ପୋର୍ଟ୍ଠ

ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପଚାରି ବୁଝିଲେ । ଋଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କଥା ହେଲେ । ସୁତରାଂ ହଜୁର୍ଙ୍କୁ ଆମର ଚିନ୍ତା ଥିଲା । ସେହିପରି ମେୟର୍ ଏବଂ କାଉନ୍ସିଲର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କଥା ହେଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ସହିତ ଏହି ସମସ୍ତ ବାର୍ତ୍ଠାଳାପ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନମୁଗ୍ଧକାରୀ ଥିଲା । ଏ ଦେଶରେ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଅଛି । ଏଠାରେ ଅନେକ ଧର୍ମର ଲୋକେ ବସବାସ କରନ୍ତି । ମୁଁ ସ୍ଠୟଂ ଏକ ଇଶ୍ଠରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଠାସ ରଖେ । ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ସମାଜର ହିତ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା । ମୋ ଧାରଣା ହେଉଛି ଏହା କି ଇଶ୍ଠର ମଧ୍ୟ ଆମଠାରୁ ଏହା ହିଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଆପଣମାନେ ବହୁତ ବଡ଼ ଇନ୍ଠେଷ୍ଟମେନ୍ଟ୍ଠ କରିଛନ୍ତି । ମୋ ମତରେ ଏହା ୬ରୁ ୭ ମିଲିୟନ୍ ଡଲାର୍ ହେବ । ଏହା ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଏକ ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ । ମୁସଲ୍ଠମାନ୍ଠ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ବହୁତ ବଦାନୀୟ । ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ମନୋଭାବ ବହୁତ ଉଦାହରଣୀୟ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ବାର୍ତ୍ଠା ବହୁତ ହିଁ ମନମୁଗ୍ଧକାରୀ ଥିଲା । ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମ ଓ ସ୍ଠେହ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ମିଳିମିଶି ଉନ୍ନତି କରିପାରିବା ଏବଂ ଏହି ସହରକୁ ଆହୁରି ଅଧିକା ଭାତୁଭାବରେ ବଢ଼ାଇପାରିବା । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ବାର୍ତ୍ଠା ଦ୍ଠାରା ମୁଁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ହେଉଛନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରଦୃଷ୍ଟୀ, ବହୁତ ସ୍ଠେହୀ ଏବଂ ମାନବଜାତିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ।

କଂଗ୍ରେସ୍ଠ ମ୍ୟାନ୍ଠ ତୁଇଟ୍ଠ, ଇଭାନସ୍ଠ ସାହେବ୍ଠ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ:- ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠର ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ବାର୍ତ୍ଠା ଦେଇଛନ୍ତି । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ଆମେ ଆମେରିକାରେ ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷୟକାରଣ ଯୁଗ ଦେଇ ଗତି କରୁଅଛୁ ଓ ଏହିପରି ଯୁଗରେ ହଜୁର୍ଙ୍କର ବାର୍ତ୍ଠା ବହୁତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି କି ମୁସଲ୍ଠମାନ୍ଠ କମ୍ୟୁନିଟି ନା କେବଳ ଆମେରିକା ବରଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପାଇଁ କେତେ ଗୁରୁତ୍ଠପୂର୍ଣ୍ଣ । ଜଣେ କଂଗ୍ରେସ୍ଠ ମ୍ୟାନ୍ଠ ହିସାବରେ ମୁଁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ହାର୍ଡିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ଆମକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଶାନ୍ତି ଦରକାର । ଫିଲା ତେଲ୍ଠିୟାର ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଠ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନଟି ଆପଣମାନଙ୍କ ମସ୍ତକିଦ୍ଠ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉତମ ସ୍ଥାନ ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ମୁଁ ହୃଦୟର ଗଭୀରତାରୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ୍ଠକୁ ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି । ଏବଂ ଯୁ.ଏସ୍ଠ ଏ ର ଜଣେ କଂଗ୍ରେସ୍ଠ ମ୍ୟାନ୍ଠ ହିସାବରେ ମୁଁ ଏହା କହୁଅଛି କି ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ୍ଠ ସହିତ ଛିଡା ହୋଇଛି । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ସହିତ ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷାତ୍ଠକାର୍ଠ ବହୁତ ମନମୁଗ୍ଧକାରୀ ଥିଲା । ଖାବ୍ୟ ବିଷୟରେ ବାର୍ତ୍ଠାଳାପ ହେଲା । ମୋର ସମ୍ପର୍କ ଯେହେତୁ ଋଷ ବିଭାଗ ସହିତ ରହିଛି, ସେଥିଯୋଗୁଁ ଫୁଡ୍ଠ ପଲିସ୍ଠ ଉପରେ ବାର୍ତ୍ଠାଳାପ ହେଲା । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଠ ରଖିଥାଏ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ସହିତ ଏ ବିଷୟରେ କଥା ହୋଇ ବହୁତ ଖୁସି

ଲାଗିଲା ।

ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ଜଣେ ଜଜ୍ଠ Harry Schwartz ସାହେବ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି- ମୋତେ ଏଠାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯିବା ମୋ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନର କଥା । ଅନେକ ଅହେମଦୀୟ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ଠ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ମୁଁ ଏହି ଜମାତ୍ଠ ସହିତ ୨୫ ବର୍ଷ ହେବ ପରିଚିତ । ଅନେକ ବର୍ଷ ହେବ ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ସଦର ମୋର ଜଣେ ଉତମ ବନ୍ଧୁ ଓ ଉତମ ପତୋଶୀ । ତାଙ୍କ ସହିତ ତିନି ସମୟରେ ଅନେକ ଥର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛି । ମୁଁ ଏକଥା ଭାବୁଛି ଯେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବସିବା ଦ୍ଠାରା ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କର ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିହେବ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଠ ହେଉଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନମୁଗ୍ଧକାରୀ । ହଜୁର୍ ବହୁତ ସ୍ଥାନ ଗସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଭଲପାଇବା ଏବଂ ଏକାଠି ମିଳିମିଶି ବସିବାର ବାର୍ତ୍ଠାକୁ ଯଦି ବୁଝି ନିଆଯାଏ ତେବେ ମୋ ମତରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରି ଯିବ ।

ଫିଲା ତେଲ୍ଠିୟା ଯୋଲିସ୍ଠ ଡିପାର୍ଟମେନ୍ଟ୍ଠରୁ ଜଣେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି- କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ଠ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ମୋତେ ଏଠାରେ ଦୁଇବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି ଏବଂ ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସାତ ବର୍ଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଆମର ଏଠି ବିଭିନ୍ନ କମ୍ୟୁନିଟି ସହିତ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଆମର ଏ ଚେଷ୍ଟା ଥାଏ କି ଆମେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କର ନିକଟତର ହେବୁ । ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠି ଏହି କମ୍ୟୁନିଟିର ଗୋଟିଏ ନୁଆ ଦିଗ । ମୁଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଲିସ୍ଠ ବିଭାଗର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଠାକୁ ଏଇଥିପାଇଁ ଆସିଛି ଯେ ମୁଁ ନିଜ ତରଫରୁ ଭାତୁଭାବକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବି କି ଆମେ ଆପଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛୁ । ଇସ୍କାମ୍ଠ ଏବଂ ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଯୋଗ ସଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ । ମୁଁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଠି ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି ଓ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯୋଲିସ୍ଠ ନିଜର କଣ ଯୁକ୍ତାତ୍ଠମ୍ଠ ଅଭିନନ୍ଦନ ନିର୍ବାହ କରିପାରୁଛି । ଆମେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କମ୍ୟୁନିଟି ସହିତ ମିଶି କାମ କରୁଅଛୁ । ସେହିପରି ମସ୍ତକିଦ୍ଠ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ତକାଯାଇଛି ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସହଯୋଗ କରିଛୁ । ଏଠିକାର ଜମାତ୍ଠର ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ବହୁତ ଯୋଗ୍ୟ । ତେଣୁ ଆମକୁ ତ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଏଠିକାର ଜମାତ୍ଠ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ଠପୂର୍ଣ୍ଣ ରୋଲ୍ଠ ନିର୍ବାହ କରିଛି ।

ଜଣେ ମହିଳା ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ- ମୁଁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଠରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ର ରୂପେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ତାଙ୍କର କହିବାର ଶୈଳୀ ବହୁତ ନମ୍ର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ସମୟରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟା ଆଚରଣ କରିଥାନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏକପ୍ରକାରର ଦେଖାଣିଆ ମନୋଭାବ ଓ ସ୍ଠଭାବ ଆସିଯାଏ କିନ୍ତୁ ହଜୁର୍ ଅବଶିଷ୍ଟା ପୃଷ୍ଠା-୧୦ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

<p>EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor : Maqsood Ali Khan Mob : (+91) 9437128786 e-mail : odiabadar@gmail.com</p>	<p>REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750</p> <p>ସାପ୍ତାହିକ ବଦର Weekly BADAR Qadian କାଦିଆନ Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516</p> <p>Postal Reg. No.GDP-40/2017-2019 Vol.4 Thursday 28 February 2019 Issue No. 9</p>	<p>MANAGER NAWAB AHMAD Tel : +91 -1872-224757 Mobile. : +91 - 94170-20616 e-mail : managerbadarqnd@gmail.com</p>
--	---	--

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କ୍ ଆମେରିକା ଗଣ - (ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୮)

୧୯ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୮ (ଶୁକ୍ରବାର) ରିପୋର୍ଟର ବଳକା ଅଂଶ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅକ୍ ଅଭିଭାଷଣର ବଳକା ଅଂଶ

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- ମୁଁ ଏକଥା କହୁନାହିଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ରହୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ବା କୌଣସି ଗୁଡିକ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଅଗଣିତ କାନୁନ୍ ଗୁଡିକ ଏକାଠି କରିଦିଆଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଏତିକି ଯେ ଆମର ପ୍ରାଥମିକତା ଏହା ହେବା ଉଚିତ୍ କି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଉଚିତ୍ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇ ସମାଜରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉ । ଏହାକୁ ଅଧିକା ସମ୍ପାଦକରଣ କରି ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଏବଂ ରସୁଲ୍ କରମ୍ ସ:ଆ:ସ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି କି ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବାଧ୍ୟତାଧିକତା ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏ ଅଧିକାର ରହିଛି ଯେ ସେ ନିଜ ମନ ମୁତାବକ ଯେକୌଣସି ରାସ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ଏବଂ ଧର୍ମ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିଜର ହୃଦୟ ଓ ମନର ମାମଲା ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ସେହିପରି ଇସ୍ଲାମ୍ ଏ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ କି ଧର୍ମ ଏବଂ ଆସ୍ତ୍ରରେ ବିଭେଦତା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କ ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ସେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବସବାସ କରୁ ଓ ଏକଥାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଇ କି ସେ ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ଭାଗିଦାରୀ ନୁହେଁ ଯାହା ସମାଜର ଶାନ୍ତିକୁ ଖରାପ କରୁଥିବ । ଇସ୍ଲାମ୍ ଏ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି କି ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି କାନୁନ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶଭିତ୍ତ ନାଗରିକ ହେଉ ଏବଂ ସେ ଦେଶର ଉନ୍ନତି ଓ ଦେଶକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାରେ ଭାଗିଦାର ହେଉ । ଯଦି ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା ମନ ଭିତରେ ଏହି ନୁତନ ରୂପେ ନିର୍ମାଣ ହେଉଥିବା ମସଜିଦ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଶଙ୍କା ଅଛି ଓ ଭୟ ରହିଛି କି ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ମସଜିଦ୍ ବାକି ରହିଥିବା ସମାଜ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ଯୋଜନା ଏବଂ ଫିଙ୍ଗି ଜରିଆରେ ଘୃଣାଭାବ ପ୍ରତାର କରିବାର କାରଣ ହେବେ ବୋଲି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୁହନ୍ତୁ ଯେ ଏହିପରି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମଧ୍ୟ ମନୋଭାବ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ କି ଏହି ଅଜ୍ଞାନିକାରୁ କେବଳ ପ୍ରେମ, ଭଲପାଇବା ଏବଂ ଭାଇତାରାର ବାତୀ ପ୍ରତାର ପ୍ରସାର ହେବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି । ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ ହେବାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି ମୁସଲମାନ ଏକାଠି ମିଳିମିଶି ଆପୋଷ ପ୍ରେମଭାବ ଓ ଏକତାର ପରିବେଶକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବେ । ଯେଉଁଭଳି ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା (ସେମାନଙ୍କୁ) ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ମସଜିଦ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି ମାନବଜାତିର ସେବାର ଗୋଟିଏ ମର୍ଜିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନାକାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଏହା କି ସେ ସମାଜର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ । ସୁତରାଂ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକୃତ ମସଜିଦ୍ ପ୍ରେମ, ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ଏକତାର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ମୁସଲିମ୍ ଜମାତ୍ ଅହମ୍ମଦୀୟାର ଇତିହାସ ଏକତାର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ ଅଛି କି ଏ ପୃଥିବୀରେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ମସଜିଦ୍ କାଏମ୍ କରିଛୁ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସେହି ମସଜିଦ୍ ଗୁଡିକରେ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନାଗରିକ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି, ପ୍ରେମ ଓ ନିଷ୍ଠାଭାବ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକା କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଆମ ମସଜିଦ୍ କୌଣସି କଥାରେ ଅହମ୍ମଦୀୟା ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହପ୍ରାପ୍ତ ତେବେ ତାହା ଚରମପନ୍ଥୀ ଓ ସନ୍ତାସବାଦ ନୁହେଁ ବରଂ କେବଳ ମାନବଜାତିର ସେବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଏକଥାରେ ଉତ୍ସାହପ୍ରାପ୍ତ କି ଆମେ ନିଜର ହୃଦୟକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଦେଉ । ଆମ ମସଜିଦ୍ ଗୁଡିକ ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ଏବଂ ଭାଇତାରା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମ ସମ୍ମାନକୁ ଆହୁରି ଅଧିକା ସୁଦୃଢ଼ କରିଥାଏ ଏବଂ ସମାଜରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଘୃଣାଭାବ, ଚରମପନ୍ଥୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏବଂ ବିଭେଦକୁ ଶେଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏହି ସହରଟି ନିଜର ଭାଇତାରା ଯୋଗୁ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମର ଏହି ନୁତନ ମସଜିଦ୍ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଆମର ସେହି ନିଷ୍ଠାକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେ ଆମେ ଏହି ସହରରେ ଏବଂ ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରେମ, ଭାଇତାରା ଏବଂ ଏକତା ପ୍ରତାର କରିବା ଖାତିର୍ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକା ଚେଷ୍ଟା କରିବା ।

ଏ ଦାବା କରିବା ତ ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ଆମ ଇତିହାସ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଛି ଯେ ଏହି ଦାବା ଫିଆ ଦାବା ନୁହେଁ ବରଂ ବାସ୍ତବିକତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଦାବା । ଆମେ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଚେଷ୍ଟା କରି ଆସିଛୁ କି ଆମେ ଯେଉଁ ତରଫିନ୍ କରିଅଛୁ ତାହା ଆମେ କାର୍ଯ୍ୟରେ କରି ଦେଖାଇ । ସୁତରାଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆଶାବାଦୀରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ଏକଥାକୁ ବହୁତ ଶିଘ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ କି ଏହି ମସଜିଦ୍ ଯାହାକୁ “ବଇତୁଲ୍ ଆଫିୟତ୍”ର ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ଶବ୍ଦାର୍ଥ ହେଉଛି ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗାଇ ଦେଉଥିବା ଗୃହ” । ଏହା ସମଗ୍ର ସମାଜ ପାଇଁ ବାସ୍ତବିକ ଶାନ୍ତିର କାରଣ ହେବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ମୁଁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ

କରିଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଏବଂ ମାନବ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଆମର ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ ଅଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆମ ଧର୍ମ ଏବଂ ଆମ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ଯୋଗୁ ହିଁ ହୋଇପାରିଛି ।

ଜମାତ୍ ଅହମ୍ମଦୀୟାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଯାହାକୁ ଆମେ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଏବଂ ମେହଦୀ ମାହୁଦ୍ ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ସେ ଦାବା କରିଛନ୍ତି କି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମସିହ୍ ମହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସ ଏବଂ କହିଛନ୍ତି କି ସେ ମୁସା ଆ:ସଙ୍କ ପରେ ଆସିଥିବା ମସିହ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ମାର୍ଗ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି କି ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ ଚରମ୍ ଦୁଇଗୋଟି ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଏହା କି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ନେଇ ନିଆଯାଉ ଏବଂ ମଖଲୁକ୍ (ସୃଷ୍ଟି)କୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଉ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିକୁ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଉ କି ସେମାନେ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ଏହା ସମସ୍ତ ଅହମ୍ମଦୀୟା ମୁସଲମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଧାର୍ଯ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଏବଂ ମେହଦୀ ମାହୁଦ୍ଙ୍କ ବୟତ କରିଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାନ୍ଦିଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ମାନବ ଜାତିର ସେବା କରିବାର କୌଣସି ଅବସରକୁ ହାତଛତା ନକରୁ । ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଶିକ୍ଷା ଯାହାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଏବଂ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସୁରଃ ନିସାର ଆୟତ ନଂ-୩୭ରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା କହୁଛନ୍ତି:- “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଉପାସନା କର ଏବଂ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ତାହାର ସମକକ୍ଷ ନକରା ଏବଂ ମାଆ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ଦୟା ଆଚରଣ କର । ସେହିପରି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଅନାଥ ଏବଂ ଅସହାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ପତୋଶୀ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଅଣପତୋଶୀ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ (ଦୟା ଆଚରଣ କର) । ଏବଂ ନିଜର ସହବାସୀଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ, ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ତୁମେ ମାଲିକ ଅଛ (ଦୟା ଆଚରଣ କର) । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥାଏ ଯେଉଁମାନେ ଅହଂକାର (ଏବଂ) ପୁଟାଣି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି” ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଏହି ଗୋଟିଏ ଆୟତ ହିଁ ଚାରିତ୍ରିକ ଏବଂ ମାନବିକ ଅଧିକାରର ଚାର୍ଟର ଏକ ମହାନ ଉଦାହରଣ । ଏହା ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସ୍ପଷ୍ଟ ମାର୍ଗ ଏବଂ ଭାଇତାରା ସ୍ଥାପନ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଏହି ପବିତ୍ର ଆୟତରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଛନ୍ତି କି ନିଜ ମାଆ ବାପା ଏବଂ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଚିତ୍ ଏବଂ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କର । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି

ଯେ ସମାଜର ଦୁର୍ବଳ ବର୍ଗକୁ ସାଥରେ ନେଇ ଚାଲି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଯେଉଁଭଳି ଅନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମଧ୍ୟ ବଂଚିତ ଏବଂ ଅବହେଳିତ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏହାପରେ ପତୋଶୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଚିତ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ପତୋଶୀ ମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ପଡିଲେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- ମୁଁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବତାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଇସ୍ଲାମ୍ରେ ପତୋଶୀର ସଂଜ୍ଞା ହେଉଛି ବହୁତ ବ୍ୟାପକ, ଏଥିରେ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନେ ସାମିଲ୍ ନୁହଁନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ହିଁ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ବରଂ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରେ ରହୁଥିବା ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ଅଛନ୍ତି । ନିଜ ସହିତ କାମ କରିଥିବା ଲୋକେ, ଯାତ୍ରୀ କରୁଥିବା ଲୋକେ, ନିଜ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିବା ଲୋକେ ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁତ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ପତୋଶୀର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ୍ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବିକ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି ଯେ ମୁସଲିମ୍ ସହର ବା କସ୍ବାରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ହିଁ ପତୋଶୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପୈଗମ୍ବରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ଏଥିପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି କି ମୁସଲମାନମାନେ ନିରାହ ପତୋଶୀମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ପତୋଶୀମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପ୍ରତି ଏତେମାତ୍ରାରେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି କି ଏହାଦ୍ୱାରା ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏକଥା ଭାବିନେବେ କି ବୋଧହୁଏ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ପତୋଶୀମାନଙ୍କୁ ଓରାସତ୍ (ଉଚିତ୍ ସାଧକାରୀ) ରୂପେ ମଧ୍ୟ ହକ୍ ଦାବୀ କରିଦେବେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମେ ଫିଲା ତଲ୍ ଫିୟା ଠାରେ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିଛୁ ଏବଂ ଏଠି ଅହମ୍ମଦୀୟା ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଜମାତ୍ କାଏମ୍ ହୋଇଛି ତେବେ ଏହା ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରିଛି ଯେ ଆମେ ଏହି ସହର ଗଠନ ଓ ଉନ୍ନତି ନିଜର ଭାଗ ପକାଇବୁ । ଏବଂ ଏହି ସହରର ନିବାସୀ ମାନଙ୍କ ସେବା କରିବୁ । ଏବେ ଯେବେ କି ଏହି ମସଜିଦ୍ ଉଦ୍ଘାଟନ ହୋଇସାରିଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ରହିଥିବା ସମସ୍ତ ଅହମ୍ମଦୀୟାମାନେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସହରବାସୀଙ୍କୁ ନିଜର ପତୋଶୀ ରୂପେ ବିବେଚନା କରିବେ ଏବଂ ଏକଥା ସେମାନେ ବୁଝିନେବେ ଯେ ଏହି ପତୋଶୀମାନଙ୍କର ବହୁତ ଅଧିକାର ରହିଛି ଓ ପୁଣି ସେହି ଅଧିକାର ଗୁଡିକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା- ୧୧ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...